ISSN 0153-3762
Commission Paritaire n° 59809
Dépôt Légal n° 44101
Mensuel publié par l'Association Générale des Etudiants Vietnamiens de Paris
Directeur : Trần Bác Quảng

NHÂN BẢN

TỔNG HỘI SINH VIÊN VIỆT NAM TẠI PARIS PHÁT HÀNH

NGUYỆT SAN . NĂM THỨ BA . NGÀY 1-11-1979 . SỐ 32 .

Chèque, Money Order, Mandat Postal để tên : A.G.E.V.P.
Địa chỉ : A.G.E.V.P. 5 rue Albert Camus 92340 Bourg La Reine . France

Giá báo dài hạn :

	Pháp	Âu Châu	Thế Giới
11 số	50 FF	60 FF	70 FF
Đặc San Xuân	20 FF	23 FF	25 FF
12 số	70 FF	83 FF	95 FF

Giá mỗi số : 5 FF

lá thư NHÂN BẢN

GIÚP ĐỠ VÀ ĐÓNG GÓP

Việt Kiều chúng ta ở hải ngoại không ai là không đều đặn nhận được những lá thư của thân nhân gần và nhiều khi ngay cả của những người quen biết xa hơn từ phương trời Quê Hương gửi đến. Nhất loạt những lá thư này đều mang một nỗi dung chung. Có người thì dùng lời văn bóng bẩy để tránh cho sự thật phơi bày quá lộ liễu, phòng ngừa mang lụy vì sự kiểm duyệt của cơ quan nhà nước. Cũng có người khác không kèm chế được nỗi uất hận và chắc là xét cũng chẳng còn có gì để mất mặt sợ, đã nói trắng ra mọi ý nghĩ thường hay phải che dấu trong cuộc sống hàng ngày.

Tựu chung, bằng cách này hay cách khác chúng ta cũng được biết rõ từng chi tiết về cuộc sống cơ cực lầm than hiện nay ở quê nhà. Những câu chuyện bán bàn bán ghế hay bán cả quần áo để đổi lấy miếng ăn đã trở nên tầm thường và quen thuộc. Đáng thương nhất là những tin buồn về các trẻ em hay bậc dàng tuổi tuy chỉ ốm đau xoàng nhưng vì không có nổi thuốc men mà phải chịu để cái chết mang đi.

Ngoài ra, hầu hết bức thư nào cũng ngỏ ý cùng người ở ngoài, nếu có thể được, gửi về một ít bột ngọt, vài ký sữa khô, dăm bao thuốc lá, mấy cái bút nguyên tử. Nhiều hơn thì là một số quần áo, một số thuốc bổ hay thuốc trụ sinh và đôi khi một chiếc xe đạp. Phần đông chúng ta, trong mọi dịp như vậy, đều hối hả tìm mua hàng cho chồng, làm gói cho nhanh để mang đưa bưu điện và thầm mong được chuyển sớm đến tay thân nhân.

Rất nhiều người, qua tự nạn với hai bàn tay trắng, công ăn việc làm chưa có, chỉ sống vỏn vẹn với ít tiền trợ cấp của quốc gia đón nhận, nhưng không vì thế mà không dành dụm chút ít để tiếp tế về bên nhà.

Tất cả những phản ứng và hành động đó xuất phát từ tình thương bà con thân thuộc, từ ý muốn chia xẻ bớt nỗi khổ nhọc, ít ra là trên phương diện vật chất, của những người ở lại. Tuy nhiên đối với người bên trong, những gói quà còn mang thêm một ý nghĩa đặc biệt. Chúng nhắc lại cho họ rằng họ chưa bị cắt đứt với thế giới bên ngoài, rằng họ chưa bị bỏ quên.

Nghĩ đến giúp thân nhân qua nhiều đã là một đóng góp không nhỏ của Việt Kiều hải ngoại chúng ta giúp cho đồng bào quốc nội thoát khỏi thủ đoạn "kiểm soát bằng bao tử" của Cộng Sản Việt Nam, giúp cho họ vững niềm tin ở ngày mai giải phóng.

Nhưng nếu muốn sớm trông thấy ngày về, chúng ta không được quên đóng góp nhiều hơn, trực tiếp hơn cho cuộc đấu tranh của toàn dân. Đó cũng là phương thức giúp đỡ chắc chắn, hữu hiệu và toàn diện nhất để mang toàn thể dân tộc ra khỏi ách lầm than và để khỏi phụ lòng mong đợi của mọi người tại quê nhà.

CHIẾN TRANH Ở KAMPUCHIA

MTGPDT KHỜ ME RA ĐỜI

Trong số gần mười chục lực lượng kháng chiến của Khờ Me Tự Do người ta đặc biệt lưu ý đến " Mặt Trận giải phóng dân tạo Khờ Me " mới được chính thức công bố vào đầu tháng mười vừa qua. Mặt trận này tụ họp một số phong trào kháng chiến của những miền Bắc, miền Trung và miền Tây Kampuchia với những tên quen thuộc như Reaksa Sambok, Kok Sar, Khleang Moeung, Nen Raung Baksei Chamkrong. Mặt trận ra đời dưới sự chủ toạ của ông Son Sann, 68 tuổi, cựu Thủ Tướng của Sihanouk. Ông Son Sann đã rời bỏ căn nhà ấm cúng ở quận 8 Paris để trở về Kampuchia, dẫn đầu cuộc đấu tranh giải phóng nhằm đem lại Hòa Bình, Độc Lập, Hạnh Phúc cho dân tộc Khờ Me. Ngoài chức vị phó chủ tịch do ông Chhean Vam đảm nhiệm còn có một Ủy Ban chấp hành điều khiển mọi công việc và được phụ giúp bởi một Ủy Ban quân sự và một Ủy Ban quy tụ những bậc hiền nhân làm cố vấn (Sim Var, Nong Kimny, Chuay Thoul...). Tướng Dien Del trước là chỉ huy trưởng sư đoàn 2 dưới thời Lon Nol, được chỉ định làm Tổng tư lệnh quân lực giải phóng dân tộc Khờ Me.

(Xem tiếp tr. 3)

Ông SON SANN

Sanh ngày 5 tháng 10 năm 1911 tại Nam Vang.
1933 : Tốt nghiệp Cao Đẳng Thương Mại (HEC) Paris.
1935-37 : Phó tỉnh trưởng tỉnh hạt Battambang.
1937-1939 : Phó tỉnh trưởng tỉnh hạt Prey Veng.
1946-68 : Bộ trưởng, Phó Thủ Tướng đặc trách kinh tế và tài chánh. Thủ Tướng chính phủ (67-68).

Cũng đã từng làm cố vấn đặc biệt cho ông Hoàng Sihanouk. Sáng lập viên của Ngân hàng quốc gia Khờ Me, Thống Đốc Ngân Hàng quốc gia Khờ Me (55-68).

Ông CHHEAN-VAM

Sinh ngày 4 tháng 4 năm 1916 tử cha mẹ nông dân vùng Battambang đã theo học Đại Học Văn Khoa Paris (Sorbonne).
1940 : Cử nhân Văn Khoa.
1946 : Giám Đốc trường Sisowath ở Nam Vang. Thành lập viên của đảng Dân Chủ và nắm giữ chức vụ TTK cho đến năm 1948.
1946-47 : Bộ Trưởng Bộ Quốc Gia Giáo Dục.
1948 : Thứ Tướng chánh phủ.
1949 : Bộ Trưởng Bộ Quốc Phòng.

Xa rời sinh hoạt chính trị để đi sang thương nghiệp vào năm 50.

VÁN BÀI CUỐI CÙNG CỦA H.N.

Cuộc tổng tấn công của Cộng Sản VN vào các lực lượng đối kháng của Khờ Me đỏ và Khờ Me Tự do đã thực sự khởi đầu. Dấu hiệu rõ rệt nhất là làn sóng tỵ nạn gần mấy chục ngàn người đang ùn ùn kéo qua biên giới Thái trong một tình trạng tả tơi, đói ốm đến cực độ. Một số lớn cũng đã gục ngã vì kiệt quệ trước khi đặt chân được đến đất Thái. Tình cảnh này cũng đã khiến cho con mắt thế giới lại đổ dồn về vùng này để bàng hoàng xúc động trước đe dọa diệt chủng của cả một dân tộc. Hiện nay những chương trình cứu trợ đáng kể nhất đều do Hồng Thập Tự quốc tế và cơ quan UNICEF (quỹ Liên Hiệp Quốc dành cho thiếu nhi) tổ chức và đảm nhiệm. Mới đây, với sự chấp thuận của chính phủ Thái Lan thiết lập một trại tạm cư không lồ có thể chứa đựng đến 300 ngàn người, người ta hy vọng là những công tác cứu trợ sẽ được nhiều kết quả tốt đẹp hơn.

CẮT ĐƯỜNG TIẾP TẾ TRUNG CỘNG TRƯỚC KHI QUÂN THÁI?

Vì mùa mưa chỉ chấm dứt thực sự vào tháng tuần tháng 11, đợt tấn công đầu tiên của CSVN dựa nhiều trên trọng pháo, nhưng cường độ của giao tranh mỗi ngày mỗi gia tăng. Người ta cũng ghi nhận rằng, trong lúc này hướng đánh chính của quân CSVN nhắm về vùng RATANAKIRI và MONDOLKIRI ở phía Đông Bắc Kampuchia. Ai cũng còn nhớ sau vụ tấn công chớp nhoáng của CSVN vào Nam Vang hồi tháng giêng 79 một số quân Khờ Me đỏ bị tách rời và mất liên lạc với các trung tâm chỉ huy trung ương, đã rút về các vùng này trấn thủ. Chính các lực lượng này đã chiếm giữ và cắt đứt quốc lộ số 19 nối liền tỉnh Stung Treng và Pleiku trong mùa

(Xem tiếp tr. 2)

THÁI-LAN SỬA SOẠN NGHÊNH CHIẾN

Trước sự tiến quân của CS VN sát lại biên giới Thái Lan với mục đích quét sạch các lực lượng đối kháng của Khờ Me đỏ lẫn Khờ Me Tự Do, Vọng Các bắt đầu sống những chuỗi ngày lo lắng. Tuy rằng trong mấy tháng qua khối ASEAN đã trở nên chặt chẽ hơn, dưới đe dọa của một sự xâu xé trong vùng gây ra bởi Hà Nội, các quan sát viên cũng đều đồng ý rằng quân lực Thái Lan khó có thể đương đầu lại một đợt tấn công quy mô của quân đội CS VN, nếu đó là mục tiêu của Hà Nội.

Tuy nhiên quân đội của Thái Lan gồm 140 ngàn người quy tụ trong 6 sư đoàn bộ binh và bao gồm 4 tiểu đoàn thiết giáp, 1 sư đoàn kỵ binh, 4 tiểu đoàn lực lượng đặc biệt và 5 đại đội không vận, cũng đã được sửa soạn để đối phó lại mọi bất trắc. Vũ trang thì gồm 150 chiến xa loại nhẹ, 250 thiết giáp chở quân, khoảng 170 trực thăng và 90 máy bay quan sát. Không quân có 43 ngàn người với hơn 150 chiến đấu cơ, đặc biệt là 32 chiếc F5 và 16 chiếc A37. Hải quân gồm có 28 ngàn người.

Nhân chuyến viếng thăm Hoa Kỳ vào đầu năm, thủ tướng Chamanan đã yêu cầu Hoa Kỳ xúc tiến sớm hơn các chương trình giao nạp quân cụ cho Thái Lan và đặc biệt mua một số phi đạn chống chiến xa loại M 47 Dragon và TOW. Kết quả là trong mấy tháng qua chiến cụ của Hoa Kỳ được ồ ạt đổ vào Thái. Từ cuối tháng 8 đến đầu tháng Thái Lan nhận được thêm 4 chiếc F5E, 15 chiến xa M48 kiểu mới nhất được gắn trọng pháo 105 ly và một hệ thống nhắm, xử dụng hồng quang tuyến, 29 chiếc M113, 30 trọng pháo 105 ly, hơn 800 quân xa, khoảng 100

(Xem tiếp tr. 6)

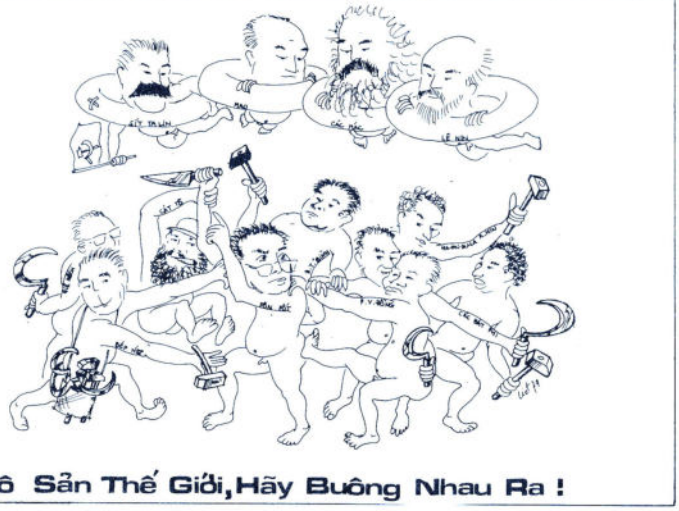

Vô Sản Thế Giới, Hãy Buông Nhau Ra !

CHUYẾN TÂY DU CỦA HOA QUỐC PHONG

Ngày 15/10/79, Hoa Quốc Phong, chủ tịch kiêm thủ tướng Trung Cộng sang Ba Lê bắt đầu chuyến viếng thăm thân hữu một số quốc gia Tây Âu gồm Pháp, Tây Đức.., đây là chuyến đi lần thứ nhì của Hoa tại Âu. Năm 1978, Hoa đã sang viếng Nam Tư và Lỗ Mã Ni, hai quốc gia Cộng sản không hoàn toàn lệ thuộc Mạc Tư Khoa. Chuyến đi sang Âu lần thứ nhì của Hoa có lẽ cũng nhằm một mục đích tương tự như lần trước là chiếm được một số lời điểm trong bối cảnh của tranh chấp Nga-Hoa, một cuộc tranh chấp vẫn tiếp tục, mặc dầu đàm phán giữa hai quốc gia đã bắt đầu(xem Nhân Bản số 31,1/10/79).

Trong cuộc tranh chấp Nga Hoa, Trung Cộng đã và đang tìm đồng minh chiến thuật trên khắp thế giới. Trung Cộng vẫn luôn luôn nhắc nhở qua những bài diễn văn gần đây của Đặng Tiểu Bình hay của Diệp Kiếm Anh, rằng Nga sô tiếp tục nuôi mộng bá chủ của Nga Hoàng đế xưởng trước đây. Việc đó, Hoa Quốc Phong nhắc lại trong bài diễn văn đầu tiên tại Âu Châu ngày 15/10. Và theo ý Trung Cộng, một Âu Châu mạnh, về hai mặt kinh tế và quân sự, sẽ khiến cho áp lực Nga sô về phía Trung Cộng giảm bớt nhiều.

TRANG BỊ QUÂN SỰ

Sự đe dọa quân sự của Nga sô là mối lo lớn lao và đầu tiên của Trung Cộng. Do đó Trung Cộng cần tăng cường mạnh mẽ về chiến cụ và khí giới. Cho đến năm 1975, Trung Cộng vẫn phần lớn được trang bị với những khí giới của Nga sô hoặc Đông Âu. Từ khi liên lạc với Nga đổ vỡ, quân lính Trung Cộng có một hỏa lực rất yếu trước những sư đoàn Nga đóng tại tây Bá Lợi Á. Từ giữa năm 78 cho đến ngày hôm nay nhiều phái đoàn quân sự trung Cộng đã đi viếng hầu hết các quốc gia Tây Âu để điều đình mua một số chiến cụ tân tiến. Nhưng ngoài Anh quốc, các quốc gia khác, vì e ngại Nga sô vẫn chặn chừ không chịu cung cấp. Ngày hôm nay, Hoa Quốc Phong đã phải đích thân đến các thủ đô Tây Âu để thuyết phục về sự cần thiết của một Trung Cộng đủ mạnh, có thể đương đầu với Nga sô.

Thế nào Hoa cũng dùng tài biện bác để giải thích chiến thuật cổ điển "đánh đầu đuôi đỡ, đánh đuôi đầu đỡ".

TĂNG CƯỜNG KINH TẾ

Từ khi Hoa Quốc Phong và Đặng Tiểu Bình nắm trọn quyền hành trong tay, chương trình "Bốn điểm canh tân" đã được mạnh mẽ đề xướng. Nhiều hợp đồng đã được ký với Nhật Bản và Mỹ để thiết lập những cơ sở kỹ thuật quan trọng. Nhưng các giao kèo với các quốc gia Tây Âu vẫn nằm im ở một mức không một tiến triển khả quan. Một phần vì nền kỹ nghệ Tây Âu đang vào thời kỳ chuyển tiếp, để chuyển vào những kỹ thuật thật tân tiến hoặc thật sang trọng. Một phần vì kỹ nghệ gia Tây Âu chưa quen cách giao thiệp với nặng Trung Hoa, cộng thêm vào đó thủ tục quá rắc rối của nền hành chánh Cộng sản, và đặc biệt của Trung Cộng, cũng làm chán nản không ít giới tây Phương. Thêm vào đó, Trung Cộng thiếu ngoại tệ, để trả cho Tây Phương và lại muốn có đặc quyền về các kỹ thuật Âu Châu, điểm mà Âu Châu còn thấy nhiều trở ngại, và trong tương lai Trung Cộng có thể là một địch thủ nhỏ nhân công rẻ tiền. Đó là sứ mạng thứ nhì của Hoa tại Âu Châu, cố gắng thuyết phục giới thị trường chung giảm bớt các hạn chế nhập cảng đối với hàng hóa Trung Cộng như vải, giầy ...

TRANH ĐẤU CHÍNH TRỊ

Ngoài ra, trong sự tranh chấp Nga Hoa, dư luận chính trị Âu Châu vẫn đứng trung lập, không thiên hẳn về một phía nào. Và nếu có thiên vị, có lẽ Nga sô được nhiều cảm tình hơn, vì các đảng Cộng sản Âu Châu đều lệ thuộc Mạc Tư Khoa không ít thì nhiều. Trung Cộng muốn giải thích với Âu Châu rằng Trung Cộng luôn luôn yêu chuộng hoà bình và kẻ thiếu chiến chính là Nga sô với các đồng lõa Cuba, Việt Cộng. Chứng cớ rõ ràng là sự hiện diện của quân đội CSVN cạnh biên giới Thái Lan và thái độ lo lắng của Hà Nội tại Kampuchia và Lào. Để chứng minh thiện chí, Trung Cộng đã yêu cầu Nga sô trở lại bàn họp, và đó là điều Hoa Quốc Phong chắc sẽ nhắc nhở nhiều với các lãnh tụ Tây Phương trong chuyến Tây du.

Nói tóm lại, mặt trận ngoại giao mới của Hoa Quốc Phong tại Tây Âu là một mặt trận đa diện nhằm bảo đảm an ninh cho Trung Cộng trên khía cạnh quân sự, nhằm trấn an thế giới về hình ảnh chính trị của Trung Cộng và đồng thời qua con đường phát triển kỹ thuật và kinh tế, xây dựng vai trò cường quốc của Trung Cộng trong thế giới ngày nay.

ĐÌNH CÔNG TRỰC

VÁN BÀI CUỐI CÙNG .....

(Tiếp theo tr. 1)

mùa vừa qua. Quân CSVN muốn diệt trừ các đơn vị đối kháng này và đồng thời chặn trước đường tiếp tế của Trung Cộng cho Khổ Me Đỏ có thể từ Lào qua ngã này, trước khi dồn mũi dùi về phía biên giới Thái Lan.

3 YẾU TỐ QUYẾT ĐỊNH

Các quan sát viên đều đồng ý cho rằng lần này Hà Nội sẽ dồn hết phương tiện có thể có được, để có tìm một kết quả nhanh chóng. Số quân được mang qua đã lên tới 180 ngàn và người ta cho là CSVN cũng sẽ xử dụng ở ạt không quân. Tuy nhiên 3 yếu tố có thể giúp cho CSVN có thể thành công là nhiều thời gian, nhiều phương tiện và nhiều quân thì hầu hết CSVN chẳng nắm vững yếu tố nào.

Trước hết yếu tố thời gian hiện đang bất lợi cho CSVN vì tình trạng chiếm đóng xứ người càng kéo dài càng làm hao mòn sinh lực. Những lực lượng đối kháng đã có đủ thời giờ để kiện toàn tổ chức, móc nối với những hậu thuẫn bên ngoài. Nếu bây giờ CSVN không gấp rút ổn định được tình hình thì nó chỉ một ngày một ung thối thêm và đưa đến sự xụp đổ của chế độ bù nhìn Heng Samrin, kéo theo luôn thất bại của quan thày CSVN ở Kampuchia.

Sau đó là yếu tố phương tiện, tùy thuộc vào Nga sô và không phải là vô tận khi những khó khăn kinh tế của khối Nga và chư hầu cũng chồng chất. Gần đây một số quốc gia Đông Âu cũng bắt đầu bất bình vì phải chịu đựng nhiều tổn kém cho chính sách của Nga ở Đông Dương. Ngoài ra ai cũng biết là tầm quan trọng của phương tiện quân sự cũng có giới hạn trong một chiến tranh chống du kích.

Cuối cùng là yếu tố nhân lực thì những tin tức thâu lượm được ở Thái Lan từ các bộ đội đã đào ngũ hay bị bắt đều cho thấy tinh thần chiến đấu rất thấp của quân đội CSVN. Ngoài việc ăn uống khó cực vì có chậm trễ trong vấn đề tiếp tế lương thực, phần lớn binh lính chán ngán chiến tranh bắt cùng tận và hiện tượng các bà con cán bộ cao và trung cấp tìm thế lực để cho con em trốn khỏi "nghĩa vụ quân dịch" đang lan tràn rộng lớn. Đó là chưa kể đến những binh lính "bị tuyển mộ" trong miền Nam lúc nào cũng sẵn sàng tìm cơ hội trốn thoát vì chẳng hiểu nổi tranh đấu cho cái gì và cho ai. Thêm vào đó, Hà Nội bị phân tán lực lượng vì vẫn phải phòng ngừa mặt trận đánh từ phía Trung Cộng cũng như vẫn phải dùng gần 50 ngàn quân để trấn giữ bên Lào.

LẠI THÊM HẬU CỨ THÁI LAN: MỘT VẤN ĐỀ NHỨC ÓC

Xét qua 3 yếu tố trên, ta thấy ngay là công cuộc của Hà Nội ở Kampuchia quả là khó khăn. Nếu thêm vào đó việc người cầm súng Khổ Me lúc nào bí quá chỉ cần đâu súng rồi lẩn trốn qua biên giới Thái thì rõ là Hà Nội nếu muốn tận diệt kháng chiến Khổ Me cũng phải suy tính cả đến yếu tố Thái Lan. Gần đây Hà Nội cũng đã bắt đầu buộc tội Thái Lan làm hậu cứ cho các lực lượng Khổ Me đỏ và lớn tiếng đe dọa Thái "**phải chịu trách nhiệm về thái độ sai lầm của họ**". Đây vẫn lại là thủ đoạn cũ rích của Hà Nội, sửa soạn dư luận và dò dẫm phản ứng của Thái và cả của thế giới để cân nhắc quyết định xâm nhập hay không vào lãnh thổ Thái. Dưới con mắt của Hà Nội, vượt qua biên giới Thái là một hành động hữu ích và cần thiết vì ngày nào các lực lượng đối kháng Khổ Me còn qua được Thái Lan để trú ẩn thì ngày đó Hà Nội chưa giải quyết được vấn đề Kampuchia theo ý họ. Có lẽ trong giai đoạn này con tính nhức óc nhất của Hà Nội nằm trong việc chọn lựa qua hay không qua Thái Lan. Lấy quyết định nào thì cũng có thể được lợi nhưng cũng phải hứng chịu một số khó khăn đính liền theo.

QUA HAY KHÔNG QUA ?

Tuy quân lực của Thái Lan không phải là một trở ngại

(Xem tiếp tr.5)

CỘNG SẢN TRUNG HOA

CON ĐƯỜNG TỪ 30 NĂM QUA

Năm nay, trong phần nghi lễ, ngày kỷ niệm 30 năm thành lập nước Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa không có gì thay đổi so với những lần trước. Nhưng người ta nhận thấy có nhiều dấu hiệu đáng chú ý :

- Trong bài diễn văn chào mừng ngày lễ kỷ niệm, Diệp Kiếm Anh, Chủ Tịch Uỷ Ban Thường Vụ Quốc Hội đã trình bày bản tự kiểm thảo của Đảng CS Tàu về những sai lầm và " những hành động quá trớn " của Đảng trong cuộc Cách Mạng văn hoá và ngay cả trong những thất bại của Đảng trong những thập niên 1950-1960. Tuy nhiên, sau khi nêu rõ những sai lầm trên, để bênh vực cho đường lối bất di bất dịch của đảng Cs Tàu, Diệp Kiếm Anh đã kết án nặng nề Lâm Bưu và nhóm Tứ Nhân Bang, cho họ là những phần tử phản động, nguyên nhân của những xáo trộn trong ban lãnh đạo đảng và trong xã hội T.Hoa từ 30 năm trở lại đây (Lâm Bưu chết bí hiểm ngày 13.9.71, được coi như là tay chân thân tín của Mao và nhóm Tứ Nhân Bang vẫn nhân danh những lời dạy của Mao để hành động) .

Một điểm đáng chú ý nữa là trong bài diễn văn đọc trong buổi tiếp tân ngày 30.9.79, Hoa Quốc Phong đã không hề đả động đến tên Mao Trạch Đông mặc dù cách đây vừa tròn 3 năm, trước khi chết (9.9.76), chính Mao Trạch Đông đã ủy thác cho Hoa Quốc Phong trọng trách lãnh đạo nước Tàu .

Phải chăng nhóm lãnh đạo nước Tàu hiện nay đã hoàn toàn thắng thế để thi hành những khuynh hướng chính trị của họ ? Hay là họ chỉ là những nhuồn mặt giai đoạn do đảng đưa ra ? Từ trên 30 năm nay, những tranh chấp nội bộ trong đảng Cộng Sản Tàu đã xoay quanh hai khuynh hướng chính :

- Khuynh hướng cách mạng toàn bộ và liên tục nhằm thay đổi toàn diện con người T.Hoa để chóng tiến tới xã hội chủ nghĩa .

- Khuynh hướng thứ hai có tính cách thực tiễn, coi vấn đề phát triển kinh tế, nâng cao mức sống của dân TH là phương tiện thiết yếu để thực hiện X H C N .

TRUNG CỘNG KỂ TỪ NĂM 1949

Kể từ ngày đảng CS Tàu chính thức ra đời (4.5.19) CS Tàu không ngớt bị thất bại vì lỗi tổ chức đảng và phương thức vận động quần chúng theo đúng khuôn mẫu Nga sô. Mãi đến năm 1934, sau khi gần như bị tan rã hẳn trước quân đội của Tưởng Giới Thạch, nhóm tàn quân bỏ chạy lên phía Bắc (vạn lý trường chinh), thì Mao Trạch Đông mới nắm được quyền hành trong đảng, đổi chiến thuật, tranh đấu lâu dài với quân đội Quốc Gia của Tưởng. Mao dùng nông thôn bao vây thành thị, tổ chức hạ tầng cơ sở tại những vùng đã được " giải phóng " Đến năm 1949, sau khi chiếm được toàn thể lục địa, đảng CS lên nắm chính quyền và tìm cách thiết lập XHCN theo kiểu T.Hoa. Nhưng lúc đó đảng CS Tàu phải đối phó với một vấn đề vô cùng rộng lớn : trong một thời gian chiến tranh nước Tàu bị tan phá rất nhiều, việc cấp thời là phải giải quyết vấn đề kinh tế. Vì vậy mà ngay năm 1950 Bắc Kinh đã phải ký với Mạc Tư Khoa một hiệp ước kinh tế, chịu nhiều thiệt thòi để được viện trợ chuyên viên. Và sau đó 1952 chương trình ngũ niên đầu tiên ra đời hoàn toàn cóp nhặt phương thức của Nga Sô : đặt ưu tiên trong kỹ nghệ nặng trong khi canh nông bị coi nhẹ. Ai cũng phải công nhận là đến năm 1957, TH đã thực hiện được nhiều bước tiến đáng kể. Tuy nhiên, vào những năm 1957-58, tiến trình tái thiết gần như bị ngưng trệ hẳn vì có lẽ những năm đó đảng CS Tàu cho rằng họ đã hội đủ điều kiện để khởi mào cuộc cách mạng xã hội toàn diện, hoặc là biến cố Nga Sô xua quân chiếm Hung Gia Lợi (năm 1956) làm cho giới lãnh đạo ý thức được đe dọa của " đế quốc Nga sô.

BƯỚC TIẾN NHẢY VỌT

Đầu năm 1957, trung ương đảng đưa ra chiến dịch "trăm hoa đua nở", tạo không khí tự do chỉ trích, kiểm thảo những sai lầm trong thời gian trước. Kết quả là những người đã tưng chỉ trích đảng trong chiến dịch trăm hoa đua nở đã bị thanh trừng một cách dã man. Có lẽ đó là một phương tiện hữu hiệu để loại trừ mọi phần tử chống đối trước khi đưa ra chương trình bước tiến nhảy vọt vào năm 1958 mà mục đích là tạo một tâm lý cách mạng trên toàn quốc động viên tất cả nhân lực cho việc sản xuất (đất đai được khai thác triệt để, những lò luyện thép bỏ túi mọc lên khắp nơi). Có thể nói là chương trình này gần như bị thất bại hoàn toàn nhất là trên phương diện tâm lý quần chúng. Vì thiếu phương tiện và kinh nghiệm nên năng suất và phẩm chất rất kém, mục tiêu quá tham lam để không đạt được mà còn đưa cả nước Tàu vào một cơn kinh hoàng kiệt sức vì"Bước tiến nhảy vọt " .

KHỦNG HOẢNG NGA -HOA

Để hỗ trợ cho " bước tiến nhảy vọt ", ngày 29.8.58 đảng đưa ra chỉ thị tổ chức những " tổ hợp nhân dân " căn bản mới trong tổ chức xã hội TH. Mỗi tổ hợp quy tụ đủ mọi thành phần từ thợ thuyền nông dân, cán bộ giáo dục đến quân nhân. Vai trò của tổ hợp là tìm cách thức đẩy cho cách mạng xã hội chủ nghĩa chóng đi tới mục đích. Việc này làm cho giới lãnh đạo Nga Sô cảm thấy họ càng ngày càng mất ảnh hưởng chính trị trên tập đoàn lãnh đạo Trung Cộng. Đến tháng 7 năm 1960 khủng hoảng Nga-Hoa chính thức bùng nổ : Kouchtchev đột nhiên ra lệnh cho trên 10 ngàn chuyên viên Nga rời Trung Hoa và kể từ đó, hiềm khích giữa 2 quốc gia Cộng Sản càng ngày càng trầm trọng.

CÁCH MẠNG VĂN HOÁ

Ngay sau " bước tiến nhảy vọt " người ta đã thấy những tranh chấp sôi nổi trong nội bộ đảng CS nhất là trên mặt tổ chức quân sự : một đảng chủ trương một quân đội tân tiến, trình độ kỹ thuật cao và tách rời khỏi chính trị. Một đảng chủ trương một quân đội nhân dân hướng dẫn cách mạng. Năm 1959, Mao đưa Lâm Bưu lên làm bộ trưởng bộ chiến tranh đồng thời một việc rất phức tạp lúc đó là Mao

(Xem tiếp tr.4)

một vòng thế giới

■ Một phúc trình nghiên cứu của quốc hội Hoa Kỳ cho biết quân đội Bắc Hàn hiện đang chiếm giữ hàng thứ 5 trên thế giới sau các quân đội Hoa Kỳ, Nga sô, Trung Cộng và Ấn Độ. Lực lượng tác chiến của quân đội Bắc Hàn vào khoảng 550 ngàn đến 600 ngàn người và hơn hẳn sức mạnh quân đội Nam Hàn. Bản phúc trình này cũng khuyến cáo chính phủ Hoa Kỳ duyệt lại chương trình rút quân khỏi Nam Hàn.

■ Trong một thư ngỏ gửi đến Brejnev, tổ chức Ân Xá Quốc Tế buộc tội Nga sô vi phạm hiệp ước Helsinki và nhấn mạnh trên vấn đề giam giữ và tra tấn những tù phạm về tư tưởng trong các "nhà thương điên".

■ Nga sô đặt mua 25 triệu tấn ngũ cốc của Hoa Kỳ cho khóa 79-80. Đây là số lượng kỷ lục được ghi nhận sau con số 18 triệu tấn của khóa 72-73. Trong hai năm trước Nga sô cũng đã mua của Hoa Kỳ 15,7 triệu tấn và 14,6 triệu tấn.

■ Hoa Kỳ loan báo cho Nhật Bản biết dường như Nga sô có thiết lập một căn cứ quân sự tại đảo Shikotan, thuộc quần đảo Kouriles đang trong sự tranh giành giữa Nga sô và Nhật bản.

■ Những nguồn tin chính thức cho biết Tổng thống Nam Hàn Phác-Chánh-Hi thiệt mạng trong một cuộc xô xát giữa cận vệ của ông và của nhân viên của cơ quan tình báo Hàn quốc.

■ Trung Cộng, theo sự tố cáo của Hà Nội, đã cho tuyển mộ một số dân tỵ nạn Lào tại MUONG NAM, để chống lại chánh quyền Vạn Tượng, con đẻ của CSVN.

■ Năm ngàn sinh viên và giáo sư đại học thành phố Bắc Kinh xuống đường phản đối sự chiếm đóng dài hạn khu đại học thành phố này bởi quân đội từ ngày cách mạng văn hóa khởi điểm. Đây là lần đầu tiên có sự phản đối của giới trí thức chống lại quân đội ở TC.

■ Bộ quốc phòng Mỹ, ngày 12 tháng 10, xác định rằng quân đội CSVN và Pathet Lao đã dùng hỏi độc ở Lào chống lại người Mường ở phía Bắc Lào. Hàng ngàn kháng chiến quân thuộc thiểu số vùng Phou Bia bị sát hại.

■ Tước đoạt quốc tịch và quyền công dân, đó là biện pháp rất được thịnh hành sau này ở thế giới Cộng Sản để trừng phạt những phần tử đối kháng. Trừng phạt tra khảo, nhốt tù đã không làm nhơm người bảo vệ nhân quyền ở mấy xứ CS nản chí hay lui bước. Vì vậy CS đã nghĩ ra biện pháp ấy để tổng khứ thành phần chống đối. Trường hợp mới nhất của kịch gia PAVEL KOHOUT với tội giao thiệp với một nhân vật của hiến chương 77.

NGA-SÔ HOA-KỲ : HÒA DỊU hay GAY CẤN?

Sau vụ thường viện Hoa Kỳ phanh phui vào đầu tháng 9 là có một lữ đoàn tác chiến Nga sô đồn trú tại Cuba, bang giao giữa hai nước lại thêm phần căng thẳng. Vụ này xảy ra trong lúc Nga sô đang sốt ruột theo dõi những buổi tranh luận ở Thượng Viện Hoa Kỳ giữa các phe ủng hộ và chống đối điều ước SALT 2. Phải nhắc lại là tuy thỏa ước này đã được ký kết giữa Brejnev và Carter nó vẫn còn phải được sự phê chuẩn của thượng viện Hoa Kỳ thì mới được áp dụng. Đối với Nga sô việc phê chuẩn điều ước SALT 2 là một vấn đề quan trọng và cấp bách cho nên Nga sô e ngại giới lãnh đạo Hoa Kỳ gây thêm chậm trễ và khó khăn cho chuyện này. Và trg những giây phút sôi nổi nhất của những buổi thương thuyết giữa ngoại trưởng Mỹ Vance và đại sứ Nga Dobrynine về vấn đề lữ đoàn Nga ở Cuba, giới lãnh đạo Mạc Tư Khoa đã có lúc xét đến việc Hoa Kỳ có thể tuyên bố trì hoãn việc phê chuẩn điều ước SALT 2. Điều này hiển nhiên cũng không làm cho tình hình hai bên lắng dịu.

Rốt cục tổng thống Mỹ Carter cũng chỉ lấy một số biện pháp quân sự tượng trưng, như gia tăng những chuyến bay thám sát trên không phận Cuba, tăng cường quân số ở căn cứ Guantanamo, vì ông cho là lữ đoàn Nga đã đồn trú ở Cuba từ nhiều năm qua không là một đe dọa đáng sợ cho Hoa Kỳ cũng như không phải là một lý do xứng đáng để "trở lại chiến tranh lạnh" hay có thể ảnh hưởng lên việc phê chuẩn điều ước SALT 2. Vụ này kể như chấm dứt mà không làm cho Nga sô phải lùi bước hay chịu một thiệt hại nào đáng kể. Tuy nhiên đó cũng là những dấu hiệu đầu tiên cho thấy các khó khăn giữa liên hệ của hai quốc gia trong giai đoạn hiện tại mà lý do chính chắc nằm ở sự kiện Hoa Kỳ đã chọn lựa đi sát lại gần với Trung Cộng. Lồng vào trong một thế cờ tay ba thì chiến thuật của Hoa Kỳ thật dễ hiểu cũng như mối lo của Nga sô.

Mới đây Hoa Kỳ còn ngăn chặn việc bán một số vật liệu điện tử có thể làm gia tăng sức mạnh của máy điện tử Nga sô đã mua của Hoa Kỳ vào năm 73. Nhưng rõ rệt nhất là đề nghị của tổng thống Carter yêu cầu thượng viện Mỹ chấp thuận cấp cho Trung Cộng - mà không xin cấp cho Nga sô - ước khoản Tối Huệ Quốc. Mạc Tư Khoa sẽ không khỏi xem việc này như một cử chỉ gây hấn và điều chắc chắn là chính sách hòa dịu giữa Nga sô và Hoa Kỳ đang trải qua một giai đoạn thử thách.

HUỲNH TIẾN BẮC

(Tiếp theo tr. 1)

MTGPDT KHỜ ME RA ĐỜI

Trong bản tuyên cáo làm hồm mồng 9 tháng 10 năm 79 trên vùng đất Kampuchia MTGPDTK cho biết cương lĩnh chính trị sẽ được soạn thảo và đưa ra trước Đại Hội toàn quốc Nhân Dân. Cương lĩnh chính trị này sẽ dựa trên những nguyên tắc căn bản của quyền lợi quốc gia, của lý tưởng xã hội trong đạo Phật, của một nền trung lập thực thu (không gia nhập liên minh nào, không chấp nhận căn cứ quân sự ngoại quốc) và những nguyên tắc quốc gia độc lập, vẹn toàn lãnh thổ, sống chung hòa bình với các quốc gia lân cận, tôn trọng nguyện vọng của nhân dân.

MTGPDTK kêu gọi các cường quốc, các quốc gia trong vùng đi đến việc tổ chức một hội nghị quốc tế nhằm mục đích áp dụng những hiệp định Genève 20.7.54 và hiệp định Paris 27.01.73, bảo đảm độc lập, chủ quyền, vẹn toàn lãnh thổ, và trung lập cho Kampuchia, mang lại thái bình và an ninh cho 3 quốc gia Đông Dương và các quốc gia của vùng Đông Nam Á. Trong giai đoạn hiện tại những mục tiêu ngắn hạn của MTGPDTK là :

- Thiết lập một sự ngưng bắn toàn diện và tức thì để các cơ quan quốc tế có thể cứu giúp dân tộc Khờ Me.
- Đòi hỏi quân đội Bắc Việt rút khỏi Kampuchia và yêu cầu Liên Hiệp Quốc gửi sang một lực lượng kiểm soát.
- Tổ chức tổng tuyển cử dưới kiểm soát của LHQ.
- Trung lập hóa Kampuchia với sự bảo đảm của LHQ và các cường quốc.

Theo lời của đại diện Mặt trận, lực lượng của họ gồm từ những quân của Heeng Samrim đã đào ngũ, qua quân lực cộng hòa cũ, cho đến cả một số Khờ Me đỏ thoát khỏi vụ thanh trừng hồi tháng 4.77. Những vùng hoạt động bao trùm các vùng Siem Reap, Preah Vihear, Kompong Thom và Kompong Cham cũng như mạn Bắc Tonle Sap và vùng núi Cardamone.

Những nguồn tin tình báo cho biết, vũ khí được xử dụng xuất phát từ Trung Cộng và gồm AK47 hay trung liên theo mẫu M49 của Nga Sô. Súng cỡ nặng phòng lưu gồm các loại B40 và B41 và súng cối 60 ly của Trung Cộng. Tất cả được xem như thuộc lô súng đạn không lộ của Trung Cộng đã đổn chở qua và chôn sẵn ở Kampuchia trước khi Nam Vang thất thủ.

Có thể nói MTGPDTK là lực lượng kháng chiến của Khờ Me Tự Do, cho thấy một tổ chức chặt chẽ về quân sự song song với một tổ chức chính trị quy mô. Ngoài ra người ta cũng không quên lực lượng Khờ Me xanh của Intam gồm khoảng 2000 quân hoạt động ở biên giới Thái gần tỉnh Aryanaprathet và thỉnh thoảng xuất hiện ở tỉnh này với quân phục rằn ri, súng AK47, M16 hay M79 và xử dụng vàng hay tiền Thái để mua hàng. Những sự kiện đó cũng cho thấy chính phủ Thái Lan nhìn những sinh hoạt này với con mắt thiện cảm để nuôi dưỡng cho một giải pháp sau này ở Kampuchia. Việc ra mắt của một số lực lượng đối kháng tìm một con đường phù hợp với nguyện vọng của dân tộc Khờ Me chứng tỏ rằng những lực lượng này đã trưởng thành và hoàn tất giai đoạn sửa soạn chuẩn bị, để chuyển qua giai đoạn đấu tranh tích cực, chỉ làm nổi bật rõ thêm vai trò thực dân, quyền hà ức bá của Hà Nội ở Đông Dương và là một trở ngại lớn lao cho mộng bá chủ của Hà Nội tại đây. Ngoài ra nó cũng cho thấy tình hình ở Kampuchia đã chín mùi và nhiều biến chuyển quan trọng có triển vọng xảy ra ở đây trong một tương lai gần. Điều này cũng phải xứng đáng cho người Việt quốc gia chúng ta suy gẫm và hành động.

LÊ THIỆN

Độc thoại

thư ngỏ

Anh cảm nghĩ gì trước cảnh diệt chủng của cả một dân tộc, khi những kẻ chủ mưu cuộc diệt chủng ấy là những kẻ mà anh tôn thờ ?

Sau hơn 30 năm chiến tranh cách mạng, quốc gia VN chưa hưởng được 1 phút hoà bình, dân tộc VN chưa được một lần xum họp.

Ngày nay, người VN lại phải nhận lãnh thêm sự hổ thẹn vì mang cùng 1 giòng máu với những kẻ sát nhân mà anh sùng ái.

Nói xứ người, anh còn có thể hành diện làm người VN, đã từng "chống Mỹ cứu nước"

THẤT TRÍ LANG

HOÀNG-SA : GIỌT NƯỚC LÀM ĐẦY LY?

Giọt nước làm đầy ly, đầu giây mồi nhỏ của một cuộc chiến thứ nhì giữa Cộng Sản Bắc Việt và Trung Cộng rất có thể xuất khởi từ biển khơi, hay rõ hơn từ những dãy đảo Hoàng Sa và Trường Sa.

Hoàng Sa đã lọt vào tay Trung Cộng vào đầu tháng giêng năm 1974 (19.1.74) trong sự im lặng đồng lõa và yểu hèn của CSBV lúc đó còn đang cần nhờ vả nhiều vào sự trợ giúp của người "đàn anh" láng giềng.

Trường Sa bị "giải phóng vào năm 1976" sau khi khắp miền Nam đã rơi vào sự kềm kẹp của Hà Nội.

Nằm trên 2 cực của một vùng biển rộng lớn đi từ hải phận T.C. cho đến hải phận Nam Dương, 2 dãy đảo này chứa đựng rất nhiều lợi điểm kinh tế và chiến lược. Các đường hàng hải quan trọng nối liền Ấn Độ Dương với Thái Bình Dương đều đi sát kẻ Hoàng Sa hoặc Trường Sa và những cuộc thăm dò tài nguyên cho thấy có dấu hiệu chứng tỏ sự hiện diện của một túi dầu không lồ trong lòng biển.

Chung quanh đảo Hoàng Sa và Hải Nam, bất chấp mọi cuộc bàn thảo với Hà Nội từ bao tháng qua T.C. đã không ngần ngại giao cuộc khai khẩn dầu hỏa cho một số công ty Hoa Kỳ. Nhờ vậy, đã tự tạo được một số lợi điểm : thứ nhất, chính thức hóa quyền sở hữu của mình đồng thời dùng các công ty trên làm bình phong che đỡ mọi cuộc tấn công từ phía địch thủ. Đúng vậy, các hạm đội Hoa Kỳ tức thời trong vùng bắt buộc phải can thiệp vào nếu các công ty trên bị đe dọa. Thứ nhì, từ Hoàng Sa, T.C. có thể kiểm soát được mọi sự đi lại của các thuyền bè Nga sô lai vãng chung quanh cũng như canh chừng được mọi sự tiếp tế vật liệu cho Hà Nội tại Đà Nẵng. Hơn nữa từ ngoài khơi Hoàng Sa, T.C có thể dùng chiến hạm pháo kích vào Hải Phòng một cách thật dễ dàng.

Nếu chiếm được Hoàng Sa, Hà Nội sẽ dường như giải tỏa được các áp lực trên và ngược lại, sẽ có một thế mạnh qua một mũi dùi thọc ngay họng T.C. Hình ảnh một cuộc tấn công của Hải Quân Bắc Việt dưới sự hậu thuẫn hoặc ngầm ngầm hoặc công khai của Nga Sô vào các cơ sở của T.C. trên đảo Hoàng Sa có lẽ không đến nỗi vô tưởng cho lắm. Và cuộc đụng độ nếu xảy ra có thể sẽ là giọt nước làm đầy ly !

HOÀNG HỮU NHÂN

THÁI-LAN : coi chừng phi cơ Nga !

Giới quan sát viên quân sự Thái vô cùng lo ngại khi thấy số chuyến bay của Nga sô dang từ 9 chuyến cho mỗi tháng 6 và 7 leo dần đến số 18 chuyến cho tháng 8 và 37 chuyến cho tháng 9. Gấp 4 lần so với lúc ban đầu, chưa kể là chỉ cho riêng tuần đầu tháng 10, đã có đến 8 chuyến bay ! Để biện minh cho sự tăng gia này nhà cầm quyền Nga đã viện lẽ rằng các phi cơ không chở gì khác hơn thực phẩm và thuốc men cho dân chúng Việt Miên. Thông thường, những chuyến bay cơ tính cách dân sự không thuộc phần trách nhiệm của bộ Quốc Phòng Thái, tuy nhiên sự leo thang đột ngột này đã khiến giới hữu trách phải để ý tới.

Hơn nữa, cũng không phải do trùng hợp ngẫu nhiên mà lúc này mùa khô đã khởi sự và Hà Nội cần rất nhiều vật liệu vũ khí để tìm cách tây trừ các lực lượng kháng chiến tại Miên và phòng hờ một cuộc tái chiến rất có thể xảy ra với Trung Cộng. Một bằng chứng cụ thể hơn là việc Nga sô xử dụng những chiếc Antonov22 để vận tải. Tương đương với những chiếc C130 của Hoa kỳ, những chiếc phi cơ này có sức chuyên chở 45 tấn hàng hóa không ngừng trên một lộ trình dài hơn 10000 cây số. Những cất cánh từ Tachkent (một tỉnh lớn ở phía tây Nga giáp giới với A phú Hãn) để đáp xuống Hà Nội chỉ phải mất một khoảng cách gần 7500 cây số, thế mà những chiếc này cũng phải ghé Bombay(Ấn Độ) để tiếp vận thêm nhiên liệu thì đủ hiểu các "thuốc men và thực phẩm" nói trên nặng đến chừng nào.

Các chuyên gia quốc phòng Thái cho rằng những vật liệu được quyên chở gồm toàn dụng cụ quân sự và nhất là những bộ phận cần thiết cho việc ráp nối gần 60 chiếc MIG 21 hiện đang được ngầm ngầm thực hiện tại Đà Nẵng.

Ngoài ra, khi nhận thấy các phi cơ NGa sô không lúc nào tôn trọng lộ trình đã vạch sẵn và đôi khi còn bay thật thấp khi đi ngang không phận Thái, các chuyên gia trên cũng nghi ngờ các phi đoàn Nga thừa dịp này dò xét và chụp hình các hệ thống phòng thủ. Chụp hình để sửa soạn cho một âm mưu ám muội nào đó của Hà Nội nhằm vào Thái Lan ?

TRẦN CÔNG BÌNH

Sinh hoạt THSV

VÉ ĐÊM HỘI TẾT CANH THÂN 1980

GIÁ VÉ : 25F
VÉ ỦNG HỘ : 100F (vé có đánh số ghế)

Quý vị có thể mua vé bắt đầu từ ngày 18-11-1979 tại:

. Trụ sở Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris
51 Rue Damesme 75013 PARIS
điện thoại : 589 42 79
xe điện hầm tram Maison Blanche
từ thứ ba đến thứ sáu : từ 20g đến 22g
thứ bảy : từ 14g đến 17g
chủ nhật : từ 15g đến 19g

. Tại nơi tập Tết
Centre des Deux Moulins
187 Rue du Chateau des Rentiers 75013 PARIS
xe điện hầm tram Nationale
mỗi chiều chủ nhật : từ 14g30 đến 19g

. Qua thư từ : cho đến ngày 20-01-1980
Ngân phiếu (chèque barré) xin đề cho "AGEVP"
Xin biên rõ số vé mua cùng địa chỉ và tên người nhận vé.
Tem gởi về cho Pháp Quốc: 1F 30 từ 1 đến 4 vé
2F 30 từ 5 đến 10 vé
3F 30 trên 10 vé
Thư xin gửi về Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam Paris
51 Rue Damesme 75013 PARIS

LỊCH TREO TƯỜNG CANH THÂN 1980

do Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris thực hiện, sẽ được phát hành từ ngày 18-11-1979, là một món quà Xuân giá trị, đượm văn hoá dân tộc.

GIÁ BÁN : 25F

Quý vị có thể hỏi mua tại các địa điểm bán vé đêm Hội TẾT.

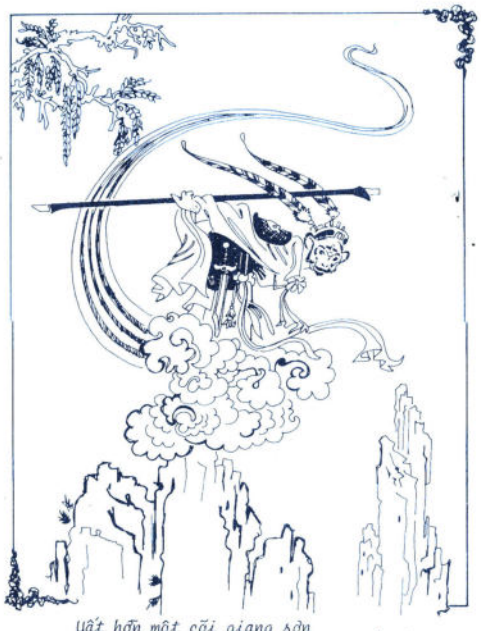

Uất hờn một cõi giang sơn
Thương dân tôi mãi trầm luân khổ đầy
Hồn thiêng sông núi còn đây
Vung gươm cho sớm diệt loài vong nô.

TẬP VĂN NGHỆ TẾT

Nối tiếp truyền thống 15 năm nay, THSVVN tại Paris sẽ tổ chức một đêm hội Tết Canh Thân.

Đêm hội Tết sẽ là cơ hội cho chúng ta trở về với cội nguồn, về với quê hương để hưởng lại những hương vị ngọt ngào ngày Tết nơi quê cha, đất tổ. Nhưng đêm hội Tết, cũng sẽ là dịp cho người VN Hải Ngoại tỏ rõ ý chí đấu tranh nơi nước ngoài yểm trợ kháng chiến quân nơi quê nhà hầu đánh đổ bạo quyền CS đang dày xéo quê hương.

THSVVN tại Paris cùng các bạn : Văn Nghệ, Tiếp Tan, Kỹ Thuật, v.v... mong mỏi sự đóng góp xây dựng của các anh, các chị và các bạn hầu đêm hội Tết của chúng ta được thêm phần thành công và tươi thắm.

Các buổi tập dượt văn nghệ sẽ bắt đầu từ ngày:
CHỦ NHẬT 21 tháng 10 - 1979
- Từ 14 g 30 đến 19 g
Địa Điểm : Centre des Deux Moulins
187 rue du Chateau des Rentiers
75013 Paris
Di chuyển : xe điện hầm trạm Nationale

Đọc quyển "Goulag Việt-Nam" của Đoàn-Văn-Toại

Mỗi năm vào mùa thu, giới văn nghệ Pháp sôi nổi vì sự xuất hiện của nhiều cuốn sách mới lạ. Riêng năm nay, đối với người Việt Nam có vài quyển sách đáng được lưu ý. Đặc biệt là quyển **"Le Goulag Vietnamien"** (tạm dịch **"Goulag Việt Nam"**) của Đoàn Văn Toại.

Trái với quyển **"Une tragédie sans importance"** (tạm dịch **"Một thảm kịch tầm thường"**) mà William Shawcross, cựu phái viên báo Sunday Times tại Việt Nam, hay quyển **"A la Maison Blanche"** (tạm dịch **"Tại toà Bạch Cung"**) của cựu ngoại trưởng Mỹ Henry Kissinger, mang lại một số giải thích về vấn đề Việt Nam trong những năm 1968-1973, quyển sách của Đoàn Văn Toại là chứng kiến của thảm cảnh Việt Nam ngày hôm nay. Tên của Đoàn Văn Toại, chắc nữ Việt Nam trong và ngoài nước không còn xa lạ nữa, nhứt là từ tháng 5 năm 1978 khi anh sang tỵ nạn tại Pháp, đem một số tài liệu quan trọng tiết lộ ra cho dư luận thế giới (xem Nhân Bản số 16 ngày 1/7/1978).

Anh Toại đã ghi chép lại kinh nghiệm sống của chính anh dưới chế độ Cộng sản Việt nam trong một quyển sách dày 343 trang, do nhà xuất bản Robert Laffont ấn hành vào đầu tháng 10 trong "Collection Vécu". Suốt trg 343 trang, anh Toại đã giải thích, cách nào anh bị chế độ mới cầm tù, trong điều kiện nào anh được thả ra 28 tháng sau mà vẫn chưa biết lý do bị giam cầm. Anh đã tả cuộc đời trong 28 tháng bền cạnh những tài phiệt của chế độ cũ không tìm ra lối thoát trong tháng 4/75. Anh đã tả những cuộc tra khảo dã man trong các khám đường, cuộc đời trong các hầm giam chật hẹp, bẩn thỉu. Anh kể lại cuộc sống của những kẻ vô tội bị vĩnh viễn nhốt vào ngục tối, anh kể lại những gương can đảm coi thường cai ngục như trường hợp ký giả Như Phong... Anh cũng kể lại những mưu mô để đưa thư từ ra ngoài như hối lộ tên Năm Lửu một cặp kiếng mát... Anh đã kể rất nhiều, những chuyện mà anh đã tai nghe mắt thấy trong những khám đường, trong những lúc liên lạc với bọn cán bộ, trong những sự giao thiệp với bạn bè cũ, những người đã bị lừa như anh.

Quyển sách của anh Toại, chắc là sẽ không được giải thưởng văn chương nào, nhưng còn quý giá hơn vì nó ghi lại kinh nghiệm đau buồn của một thanh niên có lòng với đất nước. Thật khó mà tóm tắt trong vài hàng những chứng kiến mà anh Toại đã ghi chép lại trong quyển sách, chúng ta hãy để chính lời của anh Toại kết luận **"Việt Nam đã biến thành một trại giam mà trong đó có những ngục tù".**

LÊ HOÀI PHONG

Con đường từ

bỏ chức chủ tịch nhà nước để cho Lưu Thiếu Kỳ lên thay (Lưu Thiếu Kỳ chủ trương canh tân quân đội). Kể từ đó cuộc tranh chấp càng ngày càng quyết liệt (trong khi đó Chu Ân Lai, thủ tướng chính phủ từ ngày lập quốc vẫn đứng vững với một khuynh hướng mới: khuynh hướng quản trị quốc gia quy tụ những chuyên viên kinh tế chính trị ...).

Mùa thu 1965, cuộc tranh chấp trên bùng nổ, Mao điều khiển cuộc cách mạng văn hoá, kêu gọi đào tạo con người T.Hoa mới : bạo động trên mọi trình độ từ chính trị kinh tế đến văn hoá. Trong cuộc cách mạng này phe Mao-Lâm Bưu đã thắng thế, loại bỏ được Lưu Thiếu Kỳ. Nhưng sau đó thái độ quá trớn của vệ binh đỏ bị kết án và ngay những người chủ trương cũng thấy cần có một sự ổn định, họ trở lại với giải pháp của Chu Ân Lai. Với uy tín cá nhân, với sự đồng ý của Mao (có lẽ từ ngày đó, gần 80 tuổi, Mao đã nhận thấy là cách mạng liên tục không phải là một giải pháp trọn vẹn), Chu Ân Lai đã tổ chức lại guồng máy nhà nước, " phục hồi " lại những người đã bị hạ bệ trong cách mạng văn hoá (trong đó có Đặng Tiểu Bình) và đưa ra kế hoạch " bốn chương trình canh tân " trong buổi đại hội kỳ 4 quốc hội nhân dân tháng 1-1975. Trong thời

→

Phóng Sự

TRUNG THU 79

Tiếp nối truyền thống từ 2 năm qua, ngày Trung Thu 79 đã được THSV tổ chức vào một năm được gọi là dành cho các em.

Để tỏ lòng ưu ái với các em nhỏ, năm nay đặc biệt các chị đã dũng ra đảm nhiệm phần tổ chức ngày Trung Thu với một lòng hăng say và nhiệt thành đã làm cho các anh phải thán phục. Trụ sở vừa khánh thành xong liền được tận dụng, một ngày đẹp trời cuối tuần nếu bạn lỡ mò đến trụ sở là sẽ thấy ngổn ngang trên thảm, nào cọ, nào lọ sơn giấy màu và bao giấy bìa cứng. Chung quanh người sơn, người xếp, người nhăn, ai cũng tỏ vẻ tận tụy với công việc của mình. Nếu bạn muốn thưởng thức lại mùi vị của bánh nướng Đồng Hưng Viên thì đây là một dịp tốt để tới thấy các chị đang chăm chỉ lăn vỏ các cục bột để vào khuôn. Trong khi từ lò nướng, một hương vị đậm nồng đang thoang thoảng bay ra. Đặc biệt là năm nay sẽ có các em từ Bruxelles qua muá giúp vui cho phần sinh hoạt. Sau hơn 2 tháng trời cắm cụi vừa làm đèn, vừa làm bánh vừa nghĩ tổ chức phần sinh hoạt và bày trò chơi cho các em, vừa lâm râm cầu trời khấn Phật để ngày ấy đừng mưa, ngày Trung Thu thảm thoát cũng đã đến.

Tôi vừa đến nơi là đã thấy những anh chị trong ban tổ chức đang lăm phận sự của mình, người cắt bánh người treo đèn, người đứng trang trí, người bắt âm thanh. Bên ngoài cửa vào của khu vườn quen thuộc ban chuyên chở đang hì hục khuân vác, thế là các anh đều bị trưng dụng tận tình. Các chị tiếp tân đang làm dàn chảo để đeo thẻ lấy đèn cho các em và mời các phụ huynh mua vé tombola. Tôi nhớ đã mua rồi nên mới thoát khỏi cảnh bất khả dĩ trước những lời mời mọc để thưởng của các chị. 5 giờ chiều phụ huynh và các em bắt đầu đến đông dần, nhờ trời thưởng nên dù đã giữa thu mà trời vẫn còn ấm áp.

Ngày Trung Thu 6.10.1979 năm nay đã đem lại cho các em thiếu nhi một niềm vui nho nhỏ d'xứ lạ quê người, một dịp để gặp lại các bạn bè đồng trang lứa cùng giống máu Việt, để nhớ lại những kỷ niệm êm đềm d'quê hương.

Các em đã hân hoan ra về, trong lòng ghi lại cuộc rước đèn qua các khóm hoa bụi cỏ của khu vườn và hẹn sẽ gặp lại sang năm trong ngày hội Trung-Thu đã trở thành một truyền thống của THSV.

THSV xin chân thành cảm ơn tất cả những bác và những anh chị đã đóng góp công lao để ngày Trung-Thu được hoàn thành tốt đẹp .

Trong khu vườn, kẻ đi người lại nói chuyện xôn xao như 1 ngày hội lớn. Nhìn các em nhỏ hồn nhiên hát bài "Rước đèn tháng tám" mà tôi không khỏi cảm thấy vui lây và nhớ lại thuở ấu thơ của mình. Nhưng nay thì đã xa thật xa và khi nhớ về quê hương đau khổ thì lòng tôi lại cảm thấy nghẹn ngào. Tôi bỗng bị vỗ vai :

- Trời, chú làm gì mà thở thẩn vậy, tới giúp gắn nến vào đèn đi !

Thế là tôi đi phụ các anh chị lo về đèn. Trời bắt đầu xẩm tối. Ngoài vườn đêm Trung Thu vừa bắt đầu bằng các trò chơi, với các tiếng cười lạ hét của các em, xen lẫn với tiếng của anh hoạt náo viên. Người tới mỗi lúc thêm đông. Vòng tròn bao quanh 2 hàng cây lớn dần. Các đèn con cá, ngôi sao, lồng lánh trên cao làm tăng thêm phần màu sắc cho đêm Trung Thu. Các em ở Bruxelles trong y phục cổ truyền, đang thướt tha biểu diễn điệu múa hoa trong thật dễ thương. Các chị tiếp tân lăng xăng xuyên qua các sóng người mời các chén trà và mẫu bánh nướng thơm phức cho quý vị phụ huynh và quan khách. Cuộc rước đèn bao giờ cũng được các em nóng lòng chờ đợi. Tôi bị bắt gác chỗ để đèn nên đã phải trở tất cả tài ăn nói để dỗ các em đang bu lại :

- Các em ráng đợi một tí nữa, các anh chị sẽ phát đèn cho, nhé !

Sau cùng may thay, lệnh phát đèn được ban ra, các anh xúm lại phụ các chị tiếp tân thắp đèn và phát cho các em. Từng vầng ánh sáng muôn màu lung linh qua đám đông. Cuộc rước đèn qua các khóm hoa bụi cỏ của khu vườn đã chấm dứt đêm Trung Thu 79. Xin hẹn gặp lại các em năm sau trong phong tục đẹp này để các em luôn nhớ về quê cha đất mẹ mà tất cả chúng ta vẫn hằng mong một ngày trở lại....

VŨ TIẾN NAM

Nhằm gây quỹ giúp đồng bào tỵ nạn, các hội đoàn SV VN tại Lyon, Grenoble, Toulouse, Marseille, Orsay và Paris sẽ tổ chức một buổi văn nghệ triển lãm :

Ngày 10.11.79 từ 19g
tại Salle des Fetes Vaise
23 Rue de Bourgogne
69 009 LYON

Mọi chi tiết xin điện thoại đến anh Nguyễn Thúa Hoàng (78) 80 29 95

30 năm qua

(Tiếp theo tr.2)

gian này Chu ân Lai phải đối phó với những phần tử cách mạng" (Tư nhân bang), họ tung ra chiến dịch chống Không Tư nhưng vì uy tín đặc biệt của Chu ân Lai và nhất là khi đó Mao đã đứng ra ngoài vòng tranh chấp nhóm này đã không đạt được ý muốn. Họ muốn kết tội một số người trong đó có Đặng tiểu Bình là những phần tử phản cách mạng, trưởng già. v.v...

SAU CÁI CHẾT CỦA MAO TRẠCH ĐÔNG

Nhưng không may cho nhóm chủ trương canh tân, Chu ân Lai năm xuống ngày tám tháng Giêng năm 1976, nhóm cách mạng "qúa khích" đã công khai dả kích Đặng tiểu Bình và bè lũ "xét lại" và chỉ đến 7.4.76 họ Đặng chính thức bị loại khỏi bộ chính trị và những chức vụ chính thức. Đồng thời Hoa Quốc Phong được cất nhắc lên chức Thủ tướng chính phủ kiêm phó chủ tịch ban chấp hành trung ương Đảng (Hoa Quốc Phong lúc trước làm bộ trưởng bộ an ninh).Thành công trong việc lật đổ Đặng Tiểu Bình nhưng nhóm cách mạng qúa khích không đạt được mục đích là đặt được người của họ vào những vị trí then chốt ! Họ tiếp tục gây xáo trộn...

Ít lâu sau, ngày 9.9.76 Mao năm xuống, Hoa Quốc Phong lên thay thế, một mặt họ Hoa kêu gọi trung thành với lời huấn dạy của cố chủ tịch, một mặt củng cố quyền hạnh, thanh lọc hàng ngũ. Đến ngày 6.10.76 những phần tử đầu não của nhóm qúa khích bị cơ quan an ninh đặc biệt bắt giam dồng thời một số tay chân tại Thượng Hải cũng bị hạ ngục. Khuynh hướng cách mạng qúa khích coi như bị tan rã và dường nhiên là khuynh hướng canh tân dần dần phục hồi lại quyền hạnh, và chỉ ít lâu sau Đặng Tiểu BInh trở lại giữ trọng trách nối tiếp chường trình canh tân bỏn điểm của Chu Ân Lai. Đến ngày hôm nay, đường lối chính trị của giới lãnh đạo của Đảng Cộng Sản Trung Hoa đã khá rõ rang : - Tiếp tục đi cảo của Chu Ân Lai mở mang kinh tế đồng thời mở rộng ngoại giao để đưa Trung Cộng lên hàng cường quốc kinh tế vào cuối thế kỷ 20.

Con dường của họ còn nhiều khó khăn, vấn đề của họ là một sự lựa chọn. Trong 30 năm qua đảng Cộng Sản Tàu đã có công đưa 700 triệu dân Tàu ra khỏi nạn đói nhưng trái lại chính Công Sản đã làm cho con dường tiến hoá của nhân dân Trung Hoa bị chậm mất gần 20 năm trời. Chúng ta có thể cho rằng trường hợp Hoa là một thí dụ cụ thể chứng tỏ sự phá sản của chủ thuyết Cộng Sản : Cộng Sản không hề là một cứu cánh mà chỉ là một phương tiện để một nhóm người lên nắm quyền hành. Để kết luận, kẻ viết bài xin mượn một câu nói của Tôn Dật Tiên

" Những quốc gia khác đã từng gây chiến tranh vì lý tưởng tôn giáo hoặc lý tưởng tự do, nhưng tại Trung Hoa từ hàng ngàn năm nay, dưới những chiêu bài khác nhau, người ta chiến đấu chỉ vì một mục đích duy nhất : Trở thành lãnh tụ.

PHẠM CHÍ

ĐÔNG ĐỨC KỶ NIỆM 30 NĂM THÀNH LẬP CHẾ ĐỘ

ĂN MỪNG MỘT THẤT BẠI VĨNH VIỄN ?

Đệ nhị thế chiến đã chấm dứt hơn 30 năm và tháng 10 vừa qua thế giới đã chứng kiến một số quốc gia ăn mừng kỷ niệm 30 năm thành lập chế độ mới: 1.10 Trung Cộng (xem N.B tr2), ngày 7.10 Đông Đức. Sự thành lập một chế độ Cộng Sản ở Đông Bá Linh đã thể hiện được mộng của Nga Sô là kết tạo một số quốc gia lệ thuộc ở Đông Âu , sự lệ thuộc thể hiện rõ ràng hơn sau khi Hội Đồng Tương Trợ Kinh Tế (COMECON) ra đời vào tháng 1. 1949.Chủ nghĩa CS đã bành trướng ra khỏi biên giới Nga Sô 30 năm sau khi Lenine lên nắm quyền tại Mạc Tư Khoa. Vài năm sau , Nga Sô lại thắng lợi tại Pyong Yang và Hà Nội, nhân lúc Hàn Quốc và Việt Nam bị chia đôi trong những hội nghị trong đó gần như khối Tự do đã chịu thua trước khi nhập cuộc.

Lễ kỷ niệm long trọng 30 năm thành lập chế độ CS Đông Đức thúc đẩy thế giới kiểm điểm lại thành qủa của Nga Sô và chư hầu trong ba thập niên vừa qua. Nếu trong những năm thế chiến, Nga Sô xuất cảng chủ nghĩa CS nhờ giới thợ thuyền hoặc những trí thức lý tưởng, và thắng thế nhờ chế độ phát xít của Hitler hay quân phiệt của Nhật Bản, thì trong những năm vừa qua, chủ nghĩa CS lan tràn nhờ mũi súng, xe tăng và đại bác. Chiến xa Nga đã kìm giữ Hung Gia Lợi hay Tiệp Khắc trong quỹ đạo Mạc Tư Khoa, cũng như đại bác Nga đã chiến thắng tại Sàigòn hay Angola. Chiến thuật Nga hiện nay là chiến thuật của kẻ dùng sức mạnh để đàn áp như tại Lào hay Ethiopie.

CHIA RẼ NỘI BỘ

Sự thay đổi chiến thuật có nhiều lý do mà trước tiên là mức độ hiểu biết của dân chúng đối với các chế độ hiện tại ở các quốc gia Cộng Sản. Dân chúng tại Đông Đức đã nghe qua nhiều hứa hẹn mà vẫn không thấy một sự tiến triển nhỏ nhất nào. Dân chúng sống trọng các vùng tự do càng nhìn thấy rõ bộ mặt đế quốc của các chế độ CS qua những thảm kịch tại Hung Gia Lợi và những cưỡng bách tại Việt Nam. Kế đó, chủ nghĩa CS không còn là một chủ nghĩa độc nhất. Công Sản theo ý Nga khỏ cùng nghĩa với CS theo ý Tàu và CS tại Tây Âu lại là một loại khác. Sự phân chia của CS nằm ở hai nguyên do chính trên mặt lý thuyết. Thứ nhất là tại mọi quốc gia, CS phải ráng chế biến chủ nghĩa cho hợp tình hợp cảnh, để nó trở thành một món hàng để bán hơn. Lần lần, những quan niệm của Marx chỉ còn ghi trong sách vở. Thứ nhì là sự khó khăn để áp dụng một lý thuyết mơ hồ nhiều vọng tưởng. Lúc đó, lý thuyết trở nên hoàn toàn vô dụng.

Các nhà lãnh đạo CS có tham vọng lãnh thổ nhiều hơn là tham vọng xây dựng xã hội theo ý Marx. Kết quả là những cuộc tranh chấp Nga-Hoa ,sự xung đột Việt-Miên, vụ cãi cọ CuBa-Nam Tư. Thật ra các tập đoàn nắm quyền tại các quốc gia CS đều là những kẻ độc tài, nuôi trong thâm tâm những mộng đế bá như Kim Nhật Thành tại Bắc Hàn, Fidel Castro ở Phi Châu, Đông Duân tại Đông Dương...

THẤT BẠI KINH TẾ

Ngày hôm nay với 220 triệu mẫu đất, Nga Sô vẫn không nuôi được 262 triệu dân, mỗi năm phải nhập cảng của Mỹ mấy chục tấn Ngũ Cốc. Trước thế chiến, Ba Lan và Tiệp Khắc là những quốc gia có kỹ nghệ tân tiến thời đó, so với nước Tây Ban Nha đang chìm đắm trong chiến tranh thì một trời một vực. Ngày hôm nay, Tây Ban Nha, mặc dù một thời gian sống dưới chế độ phát xít, đã sắp sửa trở thành một cường quốc kinh tế trong khi Ba Lan và TiệpKhắc đang đi trên con đường chậm tiến.

Sự khác biệt càng rõ rệt hơn khi so sánh hai quốc gia Nam-Bắc Hàn hoặc Tây- Đông Đức. Trước khi nước Đức bị phân chia, kỹ nghệ vùng Leipzig (nay thuộc Đ. Đức) ngang hàng với kỹ nghệ vùng Ruhr (nay thuộc T. Đức).Ngày nay trên phương diện kinh tế, Đông Đức thua kém Tây Đức mọi bề và còn thua kém của những quốc gia cách đây 30 năm thua xa họ như Ý Đại Lợi, mác dầu Đ. Đức là quốc gia giàu nhất khối Đông Âu.Đồng Đức Mã của Tây Đức niên nay có thể đổi được 5 đồng Đức Mã của Đông Đức. Lợi tức đầu người tại Đông Đức là 4500 Mỹ Kim một năm trong khi tại Nga Sô con số này chỉ là 2900 Mỹ Kim. Phải nói là hãng nam Đông Đức thâu hồi được một lối tục đặc biệt lối 2 tỷ Đức Mã nhờ buôn bán người sang Tây Đức trả khuôn khổ "đoàn tụ gia đình". Lý do thất bại của Đông Đức so với các quốc gia Tây Âu là vì sau thế chiến thứ II,các nhà máy đều bị chuyển chở về triều cộng Nga Sô, và cũng vì hơn 2 600 000 người đã bỏ xứ ra đi tìm tự do.

CẦM ĐOÁN TỰ DO

Việc bỏ xứ ra đi của người dân Đông Đức không phải là một chuyện hiếm có. Nếu tại Tây Âu hay Bắc Mỹ có rất nhiều người Hung Gia Lợi , CuBa, và ngày hôm nay người Việt Nam do chính là vì con người không thể sống được dưới chế độ CS. Tất cả mọi quyền đều bị cấm đoán, ngoại trừ quyền đề cao chế độ. Do đó người ta mới chứng kiến sự thành công rực rỡ của các lực sĩ Đông Âu, đặc biệt là Đông Đức, vì thể thao là lối thoát duy nhất của con người không muốn trở thành con chó hay là con két. Để ngăn chặn và bóp nghẹt người dân, các chế độ CS đã bầy ra nhiều hình thức mới lạ : xây dựng bức tường ô nhục tại Bá Linh (xem N.B số 30), lập ra những trại giam con nít ở miền cực lạnh ở Nga Sô, những trại tử thủ ở Trung Cộng, trại cải tạo ở Việt Nam,giết dân để được yên ổn như tại Kampuchia, nhốt vào nhà thương điên ở Mạc Tư Khoa,đuổi dân ra biển ở Viet Nam, tước bỏ quốc tịch ở Tiệp Khắc cũng như là những biện pháp cuối cùng mà các tập đoàn CS đã có sáng kiến trong những năm gần đây.

Những biện pháp càng ngày càng thêm lố lăng ngu xuẩn chứng minh sự bất lực của các nhà lãnh đạo CS trong việc cưỡng bách người dân theo khuôn mẫu của chế độ.

THẤT BẠI LÀ MẸ THÀNH CÔNG ?

Trong sự kiểm điểm sơ lược kết quả của các chế độ C.S trong ba mươi năm qua,người ta nhìn thấy rõ ràng một sự thất bại toàn diện tại các quốc gia họ nắm quyền. Nếu Trung Cộng có vẻ đã thành công so sánh với Ấn Độ vì đã nuôi được dân chúng Trung Hoa ăn không chết đói, thì phải nghĩ gì về sự thành công rực rỡ của Trung Hoa Quốc Gia ? Nếu CuBa dạy dỗ được dân chúng biết đọc biết viết, thì phải ban khen đến mức nào Costa Rica nơi đó tỷ lệ người đôt chữ còn kém hơn ?

Phải chăng là 30 năm chưa đủ để phán xét những chế độ có tham vọng muốn cải tạo hoàn toàn con người . Những kinh nghiệm 60 năm tại Nga Sô cũng không đem lại kết quả mỹ mãn hơn. Cứ khoảng 30 năm thì một thế hệ mới lại được tạo ra, nhưng chính thế hệ mới tại các quốc gia CS lại là thế hệ chống đối mãnh liệt chế độ đang kềm bóp họ. Các bi cao trước nhưng toà án CS tại Prague hay Mạc Tư Khoa phần đông đều ở lứa tuổi 30-40. Chính thế hệ mà chế độ CS đã đào tạo nên lại là thế hệ đang bị chê độ thanh trừng mạnh mẽ nhất . Do đó mà trong guồng máy CS toàn những kẻ giả nua.

Thất bại hiển thời của CS cũng không che dấu một mầm mống thành công nào trong tương lai. Đó là một sự thất bại vĩnh viễn. Ngược lại,sự thành công rực rỡ sẽ nằm ở phía những người yêu chuộng Tự Do.

ĐÌNH THIẾT CAN

Gia chánh

VẬT LIỆU :

.100 gr. bột gạo tốt (farine de riz blanc Thái Lan)
.100 gr. bột nếp dây kỹ
.100 gr. bột năng (amidon de tapioca Thái Lan)
.290 cc nước lạnh + 2 muỗng súp dầu

CÁCH LÀM BÁNH :

Nước hoà với bột gạo, bột năng, dầu, trộn đều, bắc bếp quậy chín 80%. Cần thận kẻo vón. Tắt lửa, trút bột nếp vào nhồi thật kỹ cho nhuyễn đều trong 15,20 phút. Đặt bột vào trong một cái tô đã thoa chút dầu, lấy khăn ẩm đậy lại.

NHÂN :

Tôm tươi	: 200 gr
Thịt échine	: 200 gr
Củ năng	: 80 gr
Nấm hương	: 6 cái

1 muỗng súp dầu,1/6 muỗng càfé tiêu, 1 củ hành tây,6 củ hành échalotte, 1 muỗng càfé bột ngọt, 5 muỗng càfé tàu vị yêu.

CÁCH LÀM

Tôm bóc vỏ, bỏ rầu, rửa sạch bầm nhỏ, thịt echine bầm nhỏ, nấm ngâm mềm bỏ cuống bầm nhỏ, củ năng thái nhỏ, hành hai thứ bầm nhỏ vắt khô. Xào hành thơm, cho tôm thịt và các gia vị vào xào chín và khô nước.

Lấy một miếng bột nhỏ đem cán mỏng hình tròn chừng 8 phân đường kính, cho một muỗng càfé nhân vào giữa, gấp miếng bột làm hai, dùng hai ngón tay xếp phần trên lá bột thành từng "pli", phần sau không xếp, đoạn ấn nhẹ cho dính, sửa lại cho giống hình cái túi.

Đặt một xửng nước sôi có pha chút dầm, xếp bánh vào xửng đã thoa dầu hấp 5 phút mở nắp ra, phun nước lạnh đều mặt bánh hấp lại 5 phút nữa là chín. Lấy bánh ra dây giấy thiếc lại cho nóng và để bánh được mềm dẻo dai

Khi ăn chấm nước mắm pha chanh ,ớt, đường, tỏi bầm nhỏ, pha tùy theo ý mà dùng

Bánh chín đặt trên mỗi bánh một lá ngò cho đẹp mắt ăn thơm ngon, hay tỉa hoa cà rốt thái mỏng đặt lên lá ngò.

BÍ CHÚ : Bột càng nhồi càng dẻo dai, cho vào cối quết càng tốt.

BÀ TUYẾT ANH

HÁ-CẢO ĐẶC BIỆT

ván bài cuối cùng

(Tiếp theo tr.2)

đáng kể, Hà Nội cũng khó có thể đo được trước phản ứng của khối ASEAN, của Trung Cộng, của Hoa Kỳ trước sự kiện Thái Lan bị tấn công. Điều này có thể trở thành cái cớ cho một số quốc gia can thiệp vào và tìm cách giải quyết vấn đề Kampuchia, lúc đó theo một chiều hướng hoàn toàn bất lợi cho Hà Nội. Người ta thấy rõ sự dàn đo của Hà Nội qua cố gắng giữ gìn nguyên vẹn mọi đường hướng hành động có thể mang ra xử dụng sau này. Chẳng thế mà song song với những lối đe doạ Vọng các của đài Hà Nội, Nguyễn Cơ Thạch đã đi gặp Thủ Tướng Thái và tuyên bố"quân Hà Nội sẽ không xâm nhập vào lãnh thổ Thái Lan" Hai bên cũng cùng nhau thỏa thuận tránh để cho tình hình căng thẳng thêm.Nhưng chỉ hai ngày sau khi nghe được những lời tuyên bố hoà hoãn này, mười mấy quả mooc-chê nổ tung trên đất Thái làm thiệt mạng một số nông dân. Trong phạo Thái đã lập tức trả đủa bắn qua bên kia biên giới. Sự kiện này cho thấy rõ là chiến tranh có thể bất cứ lúc nào lan tràn đến đất Thái Lan.

THÁI SẴN SÀNG CHIẾN ĐẤU

Thật ra chính phủ Thái Lan lo lắng rất nhiều về vấn đề này mặc dù đã được các nước như Nam Dương, Mã Lai Á, Tân Gia Ba tuyên bố sẵn sàng tham chiến để giúp đỡ. Ngay đến đại sứ của Trung Cộng ở Vọng Các cũng có nói Trung Cộng sẽ giúp Thái Lan trong trường hợp Thái bị tấn công. Nhưng điều này không ngăn cản Thái chuẩn bị để phòng một cách rào riết qua đợt mua vũ khí tối tân của Hoa Kỳ trong mùa hè vừa qua. Hồi tháng sáu Thái Lan cũng di chuyển về phía biên giới những đơn vị của sư đoàn một kỵ binh đồn trú tại Vọng Các và Saraburi. Theo như lời của Thủ tướng Chamanan trong lúc đi tham sát các lực lượng biên phòng "Thái Lan đã sẵn sàng" và nếu cần "quân đội Thái sẽ chiến đấu đến cùng".

XẢ LÁNG

Nói tóm lại Hà Nội đang bị thời gian thúc bách, cần ổn định được nhanh chóng tình hình ở Kampuchia để con đem sức về bù đắp cho một tình hình tại quốc nội đang tuột khỏi tầm kiểm soát. Ai cũng nghĩ là tập đoàn cầm quyền hiện tại ở Hà Nội đang sa lầy ở Kampuchia. khó có thể tồn tại nếu bị thất bại ở nơi đây. Do đó, chiến dịch mùa khô này trở nên sinh tử đối với Hà Nội và giống như ván bài cuối cùng mang nặng tính cách cam go và kịch liệt.

NGUYỄN TRƯỜNG THƯỜNG

BỨC THƯ

MINH ĐỨC HOÀI TRINH

Anh ,

Hôm nay tôi lại được trở lại nếp sống cũ, tuy nợ nần vẫn chưa trả xong, vì như anh biết, đi Brésil về lại thêm một món nợ mà lương không lên, việc không thêm, nên vẫn lẹ à chúa Chồm như thường.

Ngày xưa chúa Chồm nợ nhiều lắm sao anh ? Nhưng chắc Chúa nợ vì ăn chơi chứ đâu phải nợ vì tờ báo H.V.N. hay vì hội Văn Bút của chúng ta nhỉ .

Thôi kệ, cứ xem như là trời sinh voi thì phải sinh cỏ cho voi ăn, nếu không thì voi chết mất còn chi. Trung Thu này anh có nhìn trăng, có ăn bánh nướng, bánh dẻo không? Thú thật với anh là năm nay chả biết bán gì mà tôi quên mất, ngày rằm thì có ăn chay, nhưng đêm Trung Thu không có mở cửa đón trăng. Sợ trăng buồn, tôi phải lấy bài thơ của Bạch Cư Dị ra để hỏi trăng xem đêm ấy trăng là khách của nhà ai : " Bất tri kim dạ nguyệt, Hựu tác thùy gia khách" (không biết đêm nay trăng lầm khách nhà ai). Xin phép tác giả đổi chữ "kim dạ" ra chữ "thử dạ", để hỏi trăng rằng đêm ấy .....

Anh đừng có phàn nàn sao " La Mã đang cháy mà dám nói chuyện ăn chơi " . Xấu hổ thật, nhưng nhìn ra chung quanh, thấy thiên hạ còn đáng trách hơn, sự hổ thẹn vô tình của mọi người làm tôi phát sợ. Hình như người V.N. ta bị mấy chú chệt dấu độc từ cái thủa nào, ai cũng chỉ lo vinh thân phì gia. Cái bà công danh, sự tham tiền, tham lợi, sao mà nó ăn chương lấy con người .Một nghệ sĩ đến thăm nghe tôi đi Brésil về thành công, ông ta chia mừng, nhưng khi nghe nói đến chuyện nợ nần thì ông ta cho một bài học rằng : " phải như Hoa Kỳ, thành công thì phải giàu mới gọi là thành công ".

Mang ra để thảo luận với anh hôm nay. Quan niệm ấy chắc hẳn phải đúng, đối với tất cả mọi người, anh thì đặt vấn đề với các bạn xem. Chỉ có một điểm tôi thấy khó thực hành là làm sao để giàu đây anh ? Với cái tính của tôi, mà nếu anh biết, càng biết lại càng thấy là nan giải .

Đành vậy, mỗi người mỗi cuộc sống. Vừa có một quyển sách mới mang tên " Le Goulag vietnamien " anh có nghe nói không ? Sách do một người VN kể cho một người Âu viết ra, nhà Laffont xuất bản . Người kể là ông Đoàn Văn Toại, và người viết là ông Michel Voirol, nếu có thì giờ anh nên đọc. Cô nhiên, chuyện từ đây thì giờ này báo chí đăng tải rất nhiều, nhưng đây là một cuốn sách mang một vài sự kiện, một vài chi tiết, mà việc đóng góp vào việc nói lên nỗi đau của người V.N. chúng ta ngày nay không phải là không đáng kể. Giới thiệu với anh vậy chứ riêng tôi, cầm quyển sách là buồn, mỗi khi đọc sách, hoặc báo nói về VN là tôi xót, cứ như bị ai mang bão ruột gan. Không phải mình tôi đâu anh, có nhiều người bị cái chứng ấy. Anh có bị như thế không ? Và mỗi lần bị những thứ ấy nó bão ruột, bão gan thì phải làm gì ? Phương thuốc của tôi là tìm sách cổ ra đọc. Hôm nọ tình cờ bắt chợt được một quyển sách của Mạnh Tử, gặp ngay thiên " Ly Lâu Hạ " có một đoạn luận về chữ quản tử. Khi hai đời thầy gặp nhau, Du Công Chi Tử thấy ông Tử Trạc Nhụ không cầm cung, hỏi ngay rằng : " Phu tử hà vi bất chấp cung ? (Ông tại sao ngài không cầm cung ?),ông kia trả lời rằng : "Kiêm nhật ngã tất tác, bất khả dĩ chấp cung" (hôm nay tôi ốm không thể cầm cung). Du Công Chi Tử nói rằng : " Thầy của tôi là học trò của ngài, ngã bất nhẫn dĩ phụ tử chi đạo phản hại phụ tử" (tôi không nỡ mang cái đạo của ngài ra mà hại ngài...). Nói xong lấy tên rút cái đầu sắt ra, bắn bốn phát rồi đi trở về, vì lệnh của vua không dám thi hành .

Tôi hãnh hạ anh, bắt nghe chuyện cổ, nhưng anh có thấy là người xưa thật đặc biệt phải không anh, đời nay và nếu anh thử đọc quyển Goulag vietnamien đó rồi, anh sẽ thấy con người bây giờ cũng một giòng máu, một lịch sử, nhất là người ta không làm gì mà cũng trả thù như điên như cuồng. Tại sao vậy anh ? Hay tại ông tổ Các-Mác không dạy kỹ, có trả thù thì trả thù người khác giống, và có làm sao mơ ở trả thù chứ người ta cũng vô sản như mình, cũng đi làm nuôi thân cực khổ như mình chứ có bóc lột ai đâu , thế mà cũng mang người ta ra hành hạ, phải dựng đầu ông Các-Mác lên khảo cho một trận mới được. Chắc Các-mác sẽ chối, bảo đâu phải lỗi tôi, tại tên Lê Nin nó học không thuộc bài. Gọi ông này ra ông này cũng sẽ đổ lỗi cho người khác và cứ như thế, anh nghĩ tiếp đi rồi sẽ thấy .

Những thư này cũng không phải chỉ nói chuyện thầy trò dốt nát không học thuộc bài đó đâu, mà nói đến ông Trần-Văn-Tuyên, chắc tại thuở còn sống cũng đọc Mạnh Tử hơi nhiều và chắc là thiên Ly Lâu Hạ được ông nghiền ngẫm kỹ đến nỗi tin rằng : Giáp với Đông cũng là bạn cả . Câu nay là nguyên văn của ông Tuyên nói với ông Toại khi mới mất nước. Cái nhà ông Tuyên, thầy Mạnh Tử đã dặn rằng : " Tận tín chi thư bất như vô thư " . Đừng có đọc sách mà hành động theo một cách mê man như vậy. Đêm nay chắc tôi sẽ ngủ mơ thấy ông Tuyên về cãi nhau chứ chẳng chơi, nhưng không sao . Tha hồ cho cãi,đến cha mẹ tổ tiên người ta còn khẩu tha thứ nói gì đến chữ bạn .

Thư này nhờ có ngày rộng tháng dài nên kể lăng nhăng , nhưng khi nào nghĩ rằng mình có thì giờ tức là sẽ hẹt đấy, kinh nghiệm của tôi, anh có đồng ý, vì cứ ngỡ rằng có ơn ngày gió, hôm nay là ngày mấy rồi mà thư này vẫn còn nằm ườn ẹo trên cái mấy chú.

Khoe với anh, tôi vừa mới nhận được một ký trà ngon , qua sinh nhật đấy, có mấy người bạn phương xa năm nào cũng không quên gửi trà ngon cho " Vũ nữ-sĩ " để cho có hứng mà sáng tác và viết những bức thư lăng nhăng cho các anh đọc. Các bạn thấy báo chí viết về công việc tôi làm, cắt báo gửi cho, tôi chẳng trả lời, nhưng lúc nhận trà là vội vàng trả lời ngay, cám ơn rối rít, mang bao nhiêu vấn chương ra chứng minh. Hàn các bạn sẽ cười chê rằng tham uống .

Ê ôi, thư dài rồi sắp phải đi học, xin lỗi anh, ngưng và xin hẹn thư sau .

M.Đ.H.T.

CHUYỆN GẦN CHUYỆN XA ...

TỬ HÌNH

Ở trên cái thế giới này, mỗi nước có những loại tử hình riêng biệt. Tử hình vốn là hình phạt nặng nhất nên người ta chỉ gán ấn tử hình cho những tội xét là nặng nhất dưới con mắt của nhà cầm quyền hay của xã hội mà thôi.

Chẳng hạn như bên Anh Quốc thì phải ám sát cảnh binh mới bị tử hình (bên Anh Quốc cảnh binh không có khí giới) Hoặc bên Hoa Kỳ phải là một thứ sát nhân ác độc nhất thì mới bị xử tử.

Thế nhưng tại Việt Nam thì chỉ cần leo lên ghe chèo xa bờ một chút là có thể bị bắn chết ngay vì cán bộ nó sợ đó là chạy tỵ nạn. Mà nhà cầm quyền thì ngứa ngáy về vấn đề này lắm !

Hoặc tại Nga thì chỉ cần bán vải bất hợp pháp. Đó là sự thật tại cái xứ vẫn tự hào là đại cường quốc. Vốn ngành dệt vải là một ngành luôn luôn yếu tại các nước CS nhưng không ngờ luật pháp lại kiểm soát việc bán vải chặt chẽ đến như vậy.

Chắc vải khan hiếm lắm nên con người mới có thể bị tử hình vì bán vải dù là bán lậu. Bọn anh chàng Sepiashvili, Adziavili, Nichalashvili, Abassov vừa mới nếm mùi xong, để lại bốn đàn con nheo nhóc.

Cái văn minh của thế giới CS đã đi quá xa. Chả ai theo nổi !

LÊN CHỨC

Không nơi nào lên chức nhanh như trong đoàn vũ Bolchoi của Nga sô. Những ai đã học vũ tại Opéra Ba-lê hay Nữu Ước hoặc Luân Đôn đều biết rằng phải khổ nhọc như thế nào trước khi được đóng các vai phụ.Nói chi đến vai chính. Phần lớn già rồi mà cũng chưa được lên chức, đóng những vai đào kép chánh của vở kịch .

Nghe nói là Bolchoi còn khổ gấp đôi Ba-lê hoặc Luân Đôn . Lên chức chậm hơn rùa bò .

Tuy nhiên vài năm về sau này thì khác hẳn. Nhất là trong tháng vừa qua. Đùng một cái ngôi sao chánh Godounov xịt nạn chánh trị tại Hoa kỳ và Kozlov được quyền thay thế .

Tướng Kozlov hân hạnh làm ngôi sao chánh cho lắm,ai ngờ đâu lại đùng một cái Kozlov và vợ là Valentina cũng nắm tay nhau cùng xin một đường tỵ nạn luôn .

Cái đoàn vũ Bolchoi tha hồ mà kiếm người thay thế các ngôi sao sáng ! Cứ thay phiên nhau mà xin tỵ nạn nhanh như vậy thì chả mấy chốc mà mía nhỉ vịt,nhậy như ngóng cũng lên làm mình tính của Bolchoi .

Trong khi đó thì Noureev, Barichnykov, Godounov, Kozlov chắc chen chúc nhau làm trên những vũ trường của thế giới tự do.

KHÓ XỬ

Không nước nào ở vào địa vị khó xử như nước Nga trong lúc này. Nguyên ở A Phú Hãn mới đảo chánh, Taraki bị Amin bắn chết. Và Amin trở thành người " hùng " tại xứ này . Cợ một điều là người ta cứ hỏi rằng liệu Nga sô có nhúng tay vào nội vụ này không ? Cơ ký giả cho rằng không vì cách đây ít hôm , Nga sô còn thết đãi Taraki một cách thật nồng hậu tại điện Cẩm Linh trên đường về của y, sau khi y đi dự hội nghị Phi Liên Kết tại Cuba. Người ta còn nhắc nhở rằng trong dịp này chính Nga còn tuyên bố hoàn toàn đặt hết niềm tin vào Taraki, người tay sai mến yêu của mình .

Như thế có nghĩa là làm sao ?

Nếu như vậy thật thì Nga Sô quả gian hùng, táo bạo quá một đảng ve vuốt Taraki,một đảng sai Amin đổi sắn ám sát hẳn . Mấy lãnh tụ tay sai của Nga tại các nước khác thấy vậy chắc cũng phải phát khiếp, lo cho cái thân nhỏ bé của mình.

Còn nếu không như vậy thì tế ra Nga sô đã bỏ ra bao nhiêu phương tiện để kiểm soát A Phú Hãn mà vẫn không kiểm soát được tình hình,để cho Taraki bị đảo chánh rồi ...mất mạng .

Một đằng thì chó má quá một đằng thì ngu đốt quá .

Tha hồ mà lựa chọn !

NGƯỢC ĐỜI

Ở trên cái thế gian này lắm chuyện ngược đời nhưng ít chuyện nào lại ngược đời như chuyện cái chết của Ali Bhutto, người lãnh tụ quá cố của Hồi Quốc.

Phải nhắc lại là Ali Bhutto cách đây mấy năm đã bị một tên Râu Đen hay Ria Hắc (Zia Hacq) nó lật. Chính tên "Râu Đen" này đã được Bhutto phong lên làm tể tướng ,lại phản chủ cũ, nhốt chủ vào khám.

Bình thường người ta có tội thì mới bị bắt. Mà bắt xong rồi mới xử? Xử xong rồi mới hành quyết. Hành quyết xong rồi mới chết !Đằng này thì chết xong rồi mới hành quyết, hành quyết xong rồi mới xử tội, chẳng phải ngược đời thì là gì ? Và đó là trường hợp của ông Bhutto !

Sau khi ông bị tra tấn đến chết thì ông mới bị xử tử, họ đem xác ông ra treo cổ. Và sau khi treo cổ xong thì nhà cầm quyền mới gán cho tội lậu thuế !

"Râu Đen" tuy vậy nên cẩn thận vì chơi cái trò ngược đời thì có khi nguy hiểm lắm. Vì nếu cái xác nó ngược đời tỉnh dậy, về bóp cổ trả thù thì biết phải làm sao đây ?

TRƯỜNG VĂN LINH

Thái Lan sửa soạn...

(Tiếp theo tr.4)

đại liên M60 cùng một số lớn đạn dược, hệ thống truyền tin và trọng pháo không dưới 106 ly. Đợt trang bị này vẫn còn tiếp diễn và người ta ghi nhận là trong năm 79 ngân sách của Thái Lan được dùng vào quốc phòng lên đến 950 triệu Mỹ Kim gia tăng hơn so với 2 năm trước (1978, 825 triệu, và 1977, 525 triệu Mỹ Kim).

Ngoài ra, song song với khía cạnh quân sự, chính phủ Thái cũng không quên tìm kiếm những bảo đảm trên phương diện chính trị, điển hình là dịp gặp gỡ mới đây giữa Thạch và Kriangsak hay lời kêu gọi Liên Hiệp Quốc gửi qua một phái đoàn quan sát dọc theo biên giới Thái Miến.

Trong cơn sốt chiến tranh đang bao trùm khắp Đông Dương người ta tự hỏi Thái Lan còn đứng ngoài được bao nhiêu lâu nữa.

TRẦN VĂN NGỌC

Nửa đùa Nửa thật

Rượu và

Bên Mỹ, bộ máy tuyển cử hầu lựa chọn ứng cử viên Tổng Thống lưỡng đảng ra tranh ghế Tổng Thống Hoa Kỳ năm 1980đã bắt đầu làm việc. Hàng ngàn người , ăn lương có tình nguyện có, đã bắt đầu cuộc chạy đua ra công sức vận động cho các " chuẩn ứng cử viên " Ford, Reagan, Connally, Bush, Baker, v v bên đảng Cộng Hòa, cũng Carter, Kennedy, Brown phía đảng Dân Chủ.

Dân Mỹ rất hãnh diện về hệ thống bầu cử của họ. Không nói ra nhưng họ đều nghĩ rằng nhờ thể chế dân chủ, xã hội Tây Phương là xã hội văn minh nhất thế giới, và họ cảm thấy thương hại các dân tộc đang phải sống dưới các chế độ cộng sản độc tài, thiếu mọi quyền tự do căn bản. Đối với người Tây phương, chế độ dân chủ là đối ngược của chế độ cộng sản.

ĐIỀU NÀY SAI.

Gần đây, nhà chống đối Nga Guinzburg (người được nhà cầm quyền Sô Viết cho qua Hoa Kỳ vào tháng 4 vừa qua để trao đổi với điệp viên Nga bị Mỹ bắt) có nói một câu rất là chí lý : " Nếu có ai bảo rằng giờ đây tôi sống dưới một chế độ dân chủ, và có thể bầu cho bất cứ ai tôi muốn, nói thực với các ông, tôi không nghĩ được một ai tôi muốn bầu cho cả. "

Không dám nói hộ ông Guinzburg những gì ông nghĩ nhưng Thằng Gàn tôi thấy cảm thông với ông một cách sâu đậm : Không biết bầu cho ai nếu không thấy có ai đủ tài đức đứng ra lãnh đạo tập đoàn. Không muốn dùng những phương tiện dân chủ (như lá phiếu) nếu tin chế độ mà chúng nhằm xây dựng không thực sự tương trưng cho những giá trị đứng đắn.

Hãy đừng lầm lẫn rượu với bình rượu. Thể chế dân chủ-việc người dân có quyền tự do lựa chọn người lãnh đạo của mình - là một phát minh rất hay, hợp với Lẽ Trời. Nhưng đó chỉ là bề ngoài, là cái bình, một cái bình bằng chất pha lê quý và đẹp Còn nền văn minh chúng ta đang sống trong thế giới Tây-phương-trị ngày hôm nay mới là chất rượu. Thử hỏi rượu ấy ra sao ? Nền văn minh này là một nền văn minh duy vật, con đẻ của Thời Kỳ Phục Hưng bên Âu Châu khi người Tây Phương chối bỏ những giá trị thiêng liêng, đạo đức của thời Trung Cổ để chạy theo của cải thế gian, phát triển kinh tế, thương mại, kỹ nghệ. Nền văn minh này cũng là một nền văn minh của sự thời gian hạn định (civilisation du temporel), đối ngược với nền văn minh của sự vĩnh cửu (civilisation de l'éternel),vì cũng qua thời kỳ Phục Hưng, con người đi xa dần quan niệm rằng đời sống dưới thế chỉ là một giai đoạn rất ngắn trong đời sống trường cửu của linh hồn người ta (cho là quan niệm này mê tín dị đoan), để chỉ chú trọng đến sự hữu hình, đến những gì dính liú đến đời sống thế gian.

→

thơ bạn đọc

Lửa Thù

Từ hỏa ngục ta về
Lửa căm thù bốc cháy
Mối mặt trần phủ bụi đọng trện
Rực lên niềm uất hận.
VIỆT NAM ơi VIỆT NAM
Đàn con ngơ ngác quà
dưới nanh vuốt sài lang
Lũ bạo tàn Cộng sản
MÁU NƯỚC MẮT NHÂN DÂN
Bầy chồn vùi dưới hố
Lửa Phục Quốc bùng lên
Đốt tan loài quỷ đỏ
Dân Việt Nam tội gì
Phải làm thân trâu ngựa
Nước Việt Nam tội gì
Bầy dâng cho ngoại tặc
Từ hỏa ngục ta đi
Tìm tự do chân lý
Nung ý chí ngày về
Vinh quang và rạng rỡ
Dân Việt Nam đau thương
do lũ bầy tất cả
Lịch sử sẽ sang trang
Ngày tàn bạo sắp tới
Vì hai tiếng hoà bình
Việt Nam ta đau khổ
Vì hai tiếng tự do
Bao nhiêu người gục ngã
giữa biển đã mênh mông
giữa lao tù cay nghiệt
giữa rừng rậm hoang vu
giữa tình yêu vĩnh biệt
Nhưng thác lũ dâng trào
Đừng mong ngồi ngất ngưởng
Máu đào đổi máu đào
Có vay thì có trả
Hẹn một ngày không xa
Lửa thù ta bốc cháy
Dân Việt ta một nhà
Đốt ra tro quỷ đỏ.

ASOLA 20.9.79
CUNG ĐÌNH

Bình rượu

Người Việt chúng ta khổ đau thấu trời từ hơn 4 năm nay phải hiểu một nền văn minh dựa trên vật chất và dựa trên sự hạn định là sai. Do đó, nền văn minh chúng ta đang sống là một nền văn minh của "thế giới tự do" – sự duy vật và sự hạn định. Nó, còn kinh khủng hơn vì đẩy sự lầm lạc đến cùng cực của nó, bằng cách thêm vào đó sự dã man và thù hận. Nền văn minh "thế giới tự do" là một chất rượu độc đựng trong bình quý. Nền văn minh cộng sản là thuốc độc nguyên chất đựng trong bình thiếc ghẻ tồm. Nếu pha lẫn rượu độc với thuốc độc nguyên chất, ắt thuốc độc nguyên chất sẽ dần dần biến tất cả thành độc dược giết chết mọi phần tốt trong con người.

Vì vậy, đối với những người có thiện chí, nỗ lực của chúng ta cho quê hương, cho thế giới ngày mai, phải là góp phần xây dựng một nền văn minh mới, một chất rượu thuốc quý có hiệu năng trị độc, để khi đựng vào thuốc độc cộng sản, nó hoàn toàn hóa giải chất độc, biến thuốc độc nguyên chất thành nước lã vô hại. Với phương tiện con người, thường phải cần đến bao chục năm mới làm nên được chất rượu quý. Nhưng, trên con đường đi xây dựng NỀN VĂN MINH ĐẠO TRỊ, hy vọng chúng ta sẽ được giúp bởi phương tiện của TRỜI.

THANG GIANG

Sáng tác

(tiếp theo kỳ trước)

CÁI LƯ ĐỒNG ĐEN

Hắn mua lư đã được một thời gian. Thế rồi một hôm, nhân dịp cuối tuần dọn dẹp nhà cửa, hắn đang cầm phất trần phủi bụi đọng trện lư, bỗng dừng tay, ghé sát mặt vào mặt lư. Không dấu, hắn không nhìn lầm : lưng các kè, kỳ nhông, ngay cả đến lưng, rắn, dây vậy, mà nhưng vậy này đường như không có khi mua ! Hắn bỗng dâm ra ngờ vực đối với chính mình, có thể là dưới ánh sáng vàng vọt yếu ớt của tiệm bán đồ cổ, hắn đã không thấy rõ những cái vậy này ?

Bằng đi một thời gian, hắn bận việc lu bù ở sở và không lưu ý đến cái lư đồng. Một tối có anh bạn học cũ tới chơi, anh ta thấy cái lư trấm trồ khen ngợi : " Tọa mua đâu được cái lư ngộ quá". Rồi chỉ con rắn nằm trện nắp lư (anh này có về ranh về sinh vật học !) :" Loại rắn này hiếm lắm, rắn biển đó".

Sau một hồi chăm chú xem xét từng nét, anh ta vuốt lưng kỳ nhông, nói :, " Kỳ quá, ý như thật". Hắn toát mồ hôi lạnh : hàng gai nhỏ li ti chạy dài dọc sống lưng hai con kỳ nhông, hắn có thể quả quyết rằng KHÔNG HỀ CÓ lúc mua ! Làm sao một vật vô tri vô giác có thể mọc vậy, mọc gai ? Lý trí của hắn vùng dậy chống cự với giả thuyết đó ; nhưng cho dù có diễn rộ, có phản khoa học chăng nữa hắn cũng bắt giác thấy sợ hãi. Linh tính một sự không lành len lén xâm chiếm tâm tư hắn.

Từ đó trở đi, mỗi khi đi làm về hắn đều tới cạnh cái lư chong đèn xem xét và thở phào nhẹ nhõm khi nhận xét thấy một biến chuyển nào.

Được mấy bữa, yên lành thì bỗng một hôm hắn bị sở gửi đi tỉnh mất vài ngày, lúc về vừa đẩy cửa vào phòng, hắn chợt có cảm tưởng như không khí trong phòng có động trg một sự chờ đợi căng thẳng, cảm tưởng mạnh đến đỗi hắn suýt kêu lên : "Ai đó?" nhg dưới ánh đèn, căn phòng trống trơn, mọi vật đều nằm ngăn nắp nguyên vị. Sức nhớ tới cái lư, hắn chạy vội lại. Trời! Hắn lao đao suýt ngã, trông ngực đập thình thình: hai con các kè uốn cong mình trong dáng điệu giận dữ nay càng thêm phần hung tợn vì giờ đây chân chúng ĐÃ THÊM MỌNG, bốn móng dài nhọn hoắt quắp vào lòng lưng đồng! Vảy nổi lên trông thật rõ rang. Hắn tưởng chừng đạt đến tột đỉnh kinh hoàng khi nhìn đến cái đầu rắn : kia, miệng rắn vẫn há ra rộng ngoác ya MỘT HÀNG RĂNG NHỎ XIU sáng loáng dưới ánh đèn.

(Xem tiếp tr. 9)

Ngẫm sự đời...

Nobel hòa bình

Đến ông tổng thống Carter hiền lành cũng thấm kín khoái được Nobel hoà bình. Ông Carter tranh đấu cho nhân quyền ở khắp mọi nơi trên thế giới nhé (kể cả đ' VN và Kampuchia đó !) ; ông ta muốn giới hạn vũ khí hạt nhân nhé; Nga lấn Mỹ một vài nơi, ông chỉ lườm mắt (chiến tranh là điều chẳng lành cho nhân loại) Nga gửi vài ngàn cố vấn võ trang qua Cuba, ông cũng không đến nỗi nóng như Kennedy, v.v.và v.v... Vậy mà cũng không được các ông hàn Thụy điển đoái hoài đến.

Nhưng có người không giống ông Carter chút nào mà vẫn được Nobel hoà bình. Không nói ai cũng biết ông Lê đức Thọ của Việt Nam vì đại chia giẻi này với một " Bụt tái sinh " khác là Henry Kissinger.

Năm năm sau khi CSVN trở ngón thân sấu khắp cõi Đông Dương, bọn lấn thân vẫn chưa hiểu tại sao ông Thọ đã từ chối danh dự tối cao đó. CSVN giết người Cam-bốt ? Lịch sử là một diễn tiến tàn bạo mà ! Lớn dợp bé, mạnh bợp tai yếu, văn minh mới giết văn minh cũ. Có gì lạ ? Thọ là rường cột của một Việt Nam hiếu chiến VN là tiền đồn của xã hội chủ nghĩa đi khai hóa thế giới kia mà ! Cuộc khai hoá đã bắt đầu với Lào và Cămbốt rồi tiếp tục cho đến ngày thế giới biến thành địa đàng. Các cuộc truyền giáo của Âu Châu trong khoảng thế kỷ 15 tới 19 ở Nam Mỹ, ở Phi và Á Châu cũng đã mang lại nhiều kết quả tốt đẹp đấy chứ ! Thọ và đồng chí là người của thế kỷ 20 (thế kỷ đã chứng kiến Phat xít Đức tiêu diệt vài triệu dân Do Thái vì 'lý do khoa học ' !) ai dám bảo là CSVN đang đi "truyền giáo" theo kiểu Y pha Nho ở Nam Mỹ hồi thế kỷ 16 ?

Người có chí hướng lớn như Lê đức Thọ không đáng được Nobel hoà bình sao ? Nhưng Thọ từ chối Nobel. Chắc chắn ông không lập dị như triết gia Sartre. Từ chối là phải, vì các ông hàn Thụy điển chỉ muốn cài cái gông tranh đấu cho hoà bình vào cổ ông Thọ rồi khoá tay CSVN: Thọ không muốn vứa vác súng đi khai hóa dân Đông Dương vừa phải mang cái gông đẹp dáng đó. Thọ không nhận Nobel Hoà bình cho VN vì dân VN chỉ cần độc lập (còn hoà bình thứng thắng sẽ tính). Thọ chia giải với đại diện tư bản Henry Kissinger để rồi bi đồng chí kết tội bắt tay với kẻ thù sao ? Chỉ những kẻ phá sản mới thường cầm súng lục tự bắn vào màng tang. CSVN có đang phá sản đâu mà bảo họ bắt chước cử chỉ cuối cùng của kẻ phá sản ?

Hơn nữa Thọ đâu phải là tay sai của những bọn phản chiến và bọn chủ bại mà bao Thọ nhan Nobel hoà bình cho chúng nó mưng !

Dân Việt ta (kể luôn cả người gốc Hoa) số hẩm hiu, chưa được phúc hoà bình, lại hụt cả lộc Nobel. Chỉ thừa hưởng có Thọ đồng chí!

LĂNG TỬ

MINH QUANG

45 Avenue Jean Moulin
75014 Paris - Métro Alésia
Tél : 539 85 85.

Chuyên bán các loại nữ trang tân thời hột xoàn đủ cỡ, giầy Italy, giầy chuyền vòng chạm và kiểu chạm theo kiểu Á Đông.

+ Nhận làm đồ theo mẫu khách hàng.
+ Nhận hột xoàn chờ lấy ngay, sửa chữa nữ trang, đánh bóng.

Chú nhân kính mời.

Chu Thanh Lan

Người tình của Việt Cộng

Ngày còn nhỏ, mỗi khi được cầm một tờ giấy bạc nào, tôi thường hay soi lên ánh sáng để ngắm cái hình chìm nằm trong tờ giấy. Tôi thấm thía sự của người tỵ nạn bây giờ cũng vậy, trong bất cứ câu chuyện thời sự gì, họ cũng đi tìm cái bóng chìm của nước Việt Nam.

Ngay cả những chuyện chẳng ăn nhập vào đâu, họ cũng nối liền được với quê hương xa xăm. Việt Nam làm gì có núi lửa thế mà cách đây ít lâu đọc trên báo tin núi Etna bên Ý Đại Lợi phun lửa trở lại, tôi đã ngồi tần ngần hàng giờ nghĩ tới Việt Nam, chỉ vì trong số báo đó sau chuyện núi lửa, có một bài khác nói về vấn đề du lịch.

Trước hết là chuyện núi Etna. Dân địa phương rất ngại nó cứa mình, họ gọi là con rắn lửa vì nó rất hiểm ác, phun lửa không báo trước bao giờ. Cách đây vài tháng các chuyên gia về hỏa diệm sơn đã lên tiếng báo động coi chừng Etna có thể làm một đòn bất ngờ. Nhà cầm quyền ra lệnh cho dân chúng sơ tán và cấm ngặt các du khách không được mon men tới miệng núi. Nhưng cấm thì cấm, du khách vẫn lên, ngày thường một vài trăm người, ngày cuối tuần hàng ngàn người, lên bằng xe treo trên giây căng theo sườn núi, lên bằng xe hơi hay lội bộ mà lên, hăm hở chẳng kể chi hiểm nguy. Đùng một cái, lửa phun thật, trên một chục du khách cháy rụi thành than, trên ba chục du khách bị thương nặng.

Đó là chuyện núi lửa. Sau đây là chuyện du lịch. Cũng số báo đó có một trang chỉ dẫn về thời tiết, phong tục hay những ngày hội lớn ở một số nước để cho du khách tiện chọn lựa và lập chương trình thưởng ngoạn. Cuối trang có một mục ghi tên những nước không nên tới viếng thăm. Tôi tò mò đọc, bỗng tôi lẳng diêng người đi. Trong các nước được liệt kê trên bảng Phong Thổ đó có ghi Việt Nam và vùng bờ biển phía Đông Mã Lai.

Tôi đọc lại, không còn nghi ngờ chi nữa. Vậy rồi Việt Nam, nước tôi, đẹp như không nước nào đẹp bằng, mà bây giờ bị du khách tẩy chay ! Bài báo đã đưa ra những lý do khiến tôi càng buốt ruột. Tránh không nên tới thăm Việt Nam vì tình hình xã hội và kinh tế bất ổn, tránh không nên tới vùng bờ biển phía Đông Mã Lai vì đó là nơi dân tỵ nạn VN cập bến, du khách phì phèn rong chơi ở đó là một sự khiêm nhã đối với người vượt biển tìm tự do.

Họ nói vậy, mình cãi vào đâu ? Nhưng càng ngẫm càng đau!

Thành ra núi lửa Etna độc địa như một con rắn giết người mà du khách ùn ùn kéo tới, Việt Nam nước tôi, hiền hoà như trăng rằm mà du khách tránh xa. Hẳn rằng trong lòng nước tôi, còn nấp một con rắn nào còn hung bạo hơn cả núi lửa, còn giết người hơn cả phún thạch !

Núi lửa dù dân còn có khi tắt, trái lại Cộng Sản tàn ác chẳng có bao giờ ngưng. Chết chóc, tù đày lầm cho Cộng Sản say sưa như người ta say sưa một thứ men tình.

Tôi chợt nhớ đến một bài thơ của Charles Cros. Tôi không biết làm thơ nhưng lại thích đọc thơ, nhất là những bài thơ tình (thơ ca dung đôi dép thơm của bác Hồ thì xin lỗi Đảng, xin để các đồng chí ngâm nga, còn khuya mới có tôi) Tôi có một cuốn "Tình khúc tuyển tập", những bài thơ tình hay được in trong cuốn đó. Tôi không dịch nổi bài thơ của Charles Cros nhan đề "Người tình của lính", tôi chỉ xin lược ghi ở đây những ý chính.

"Lính chỉ có một người tình là thần chết, cũng có những người đàn bà đẹp muốn thử xem lòng hắn chung tình đến mức nào nên đã lại kề bên hắn, đặt trên mặt trên môi hắn những cái hôn nồng cháy. Nhưng vô ích ! Lính không chút đổng lòng vì người tình của lính mãi mãi chỉ là Thần Chết ".

Về phương diện đó Việt Cộng lại còn đa tình hơn nữa. Việt Cộng cũng có một người tình là Thần Chết, nhưng bên cạnh hung thần đó, Việt Cộng còn cặp bồ với một ác quỷ nữa : đó là Quỷ Nói Dối.

Bồ ba đó lúc nào cũng có nhau. Mối tình của chúng thật là keo sơn. Đứa nọ không sống nổi nếu không có hai đứa kia. Chúng chống đỡ cho nhau, vun đắp cho nhau và có thể nói là Việt Cộng có làm được cái gì cũng là nhờ nó có thể vừa giết người vừa nói dối.

Từ ngày cặp tình nhân tay ba đó kéo nhau vào miền Nam xây mồng vãng bến bờ sông Đồng Nai, người ta không còn đếm được những người dân Việt Nam đã bị chúng sát hại. Còn những người còn sống, thì từ trẻ sơ sanh cho tới ông bà già gần kề miệng lỗ, không còn ai thoát được cái cực hình phải nghe chúng nói dối.

Rồi miền Nam cũng trở nên chật hẹp cho mối tình quái đản của chúng. Chúng lại kéo nhau sang tận bên Chùa Tháp để hát khúc yêu đương. Kết quả là dân Khmer lại còn chết nhiều hơn dân Việt, nghe nói dối nhiều hơn dân Việt.

Trong dân gian chúng ta thường có câu thề độc :"Đứa nào nói láo thì đứa ấy chết". Tại sao Việt Cộng nó vừa giết người vừa nói dối mà nó chưa chết nhỉ ? Hay là tại dân Việt Nam chúng ta thề rủa nó chưa đủ chăng ? Hay là tại vẫn còn một số người không tin là nó nói dối chăng ?

CHU-THANH-LAN

Trang Mực Tím

ĐẠI GIA ĐÌNH CỦA NHỮNG NGƯỜI KHÔNG QUÊN TIẾNG VIỆT

THÌ THẦM MÍ NHAU ...

Các bồ thân yêu của Hiền ơi !
Kỳ này Hiền xin được thì thầm mí các bồ một điều mà Hiền tin rằng các bồ đã đợi chờ từ lâu lắm ! Về cuộc thi văn trang Mực Tím của chúng mình đó các Bồ ạ !
Chắc các bồ sẽ không khỏi ngạc nhiên khi thấy các bài được lựa chọn theo những tiêu chuẩn mới, không đúng như các điều đã ghi từ trước.
Bồ Ban Giám Khảo tí hon và toàn ban biên tập Mực Tím mong rằng các bồ sẽ thứ lỗi cho điều sơ suất ấy.
Và sau đây Hiền xin được phép đưa ra những tiêu chuẩn mới cũng những kết quả của cuộc thi vừa qua.
Các bài đã được chấm theo 3 tiêu chuẩn sau đây :

* Mực Tím viết cho Quê Hương.
* Mực Tím cũng những ước mơ và hoài niệm.
* Mực Tím viết cho tuổi nhỏ

Các giải được trao về các Bồ :

Mực Tím viết cho Quê Hương:
Giải nhất : Tuý Hà : " Bức thư cho em Hải mới chào đời" (NB số 28)
Giải nhì đồng hạng :
* Hoàng Thúy :" Quê Hương có biết" (NB số 27)
* Nguyễn Thị Quê Hương:"Xin đừng trách Quê Hương " (NB số 29)

Mực Tím cũng những ước mơ và hoài niệm:
Giải nhất:
* Bùi Vũ Phương Thảo : " Nên ước hoài trăng sáng giữa khuya " (NB số 31)

Giải nhì đồng hạng :
* Aisa Miên Thảo : " Sao mông" (NB số 31)
* Minh Tâm : " Chiếc xích đu xanh " (NB số 30)

Mực Tím viết cho tuổi thơ :
* Bé Kiều : " Một buổi tối " (NB số 27)

Ngày phát giải thưởng sẽ được tổ chức tại địa điểm tập Tết của THSV : Centre des deux Moulins
187, rue du chateau des rentiers
75013 Paris
vào ngày 25-11-1979 , lúc 16 giờ .

Mong rằng ngày hôm ấy Hiền sẽ được gặp tất cả các Mực Tím được giải cũng như tất cả các Mực Tím khác. Đó sẽ là dịp gặp gỡ của tất cả các Mực Tím mí nhau.
Trước khi dừng bút Hiền xin được thay mặt toàn ban biên tập cám ơn những bài vở gửi về khu vườn Mực Tím bé nhỏ này. Mỗi sáng tác, mỗi bức thư là từng đóa hoa hãm, tiêu trang điểm thêm cho khu vườn chúng ta ngày thêm khởi sắc.
Chúc các Bồ đạt được nhiều kết quả trong việc học và mong sẽ được gặp tất cả các bồ trong ngày sinh hoạt đầu tiên của chúng mình.

HIỀN

TB : các bồ ơi ! đừng quên Mực Tím và những sáng tác về mùa Giáng Sinh sắp tới .

thơ mực tím

QUÊ MẸ

Từ dạo giặc về trên đất Mẹ
Ôi ! Điêu tàn, tan nát cả trời mơ !
Khóm rau xanh, ngọn cỏ phai mờ
Mầu máu đỏ, nhuộm tan màu vàng úa.
Người nay mất còn chi hạt lúa ?
Mảnh đất cằn thoi thóp thở hơi sương
Súng reo vang từ nóc giáo đường
Ngôi chùa cũ bỗng biến thành phòng họp.
Bao thảm cảnh kéo dài từng lớp lớp,
Tiếng khóc thầm reo gọi bức tường câm !
Trong bữa cơm bà cụ mắt xa xầm
Đôi hàng lệ tuổi già nay lại đổ !
Đứa con lớn vừa mới năm dưới mộ
Đứa thứ nhì lao động chốn xa xôi
Thua chiến tranh còn cười gượng trên môi
Nay thống nhất, khóc thương làm tiêu chuẩn.

Thời đã mất tuổi hồn nhiên , bé bỏng
Sách đèn trường lòng mong tưởng miếng ăn
Tuổi ngây thơ, tuổi mộng, tuổi nhìn trăng
Đời sớm gợi suy tư trên khuôn mặt.
Đất mẹ đó, nụ cười nay đã mất
Nét cầm thù thoáng động ở đôi môi
Cuộc đời chỉ là giòng nước buồn trôi
Trông đến thác sóa tan bao phấn nộ.

Thời đã mất vỡ tan
Giấc xuân hồng, nẻo mộng
Còn chăng kiếp phiêu bồng
Trông mong về đất hứa.

TƯỜNG HẢI

Bài tặng Sisovath, cậu bé người Miên

Tối hôm nay trời lạnh và mưa. Từng hạt mưa, từng hạt mưa rơi xuống bên kia cửa sổ nhà bếp. Em dựng dựa sát khuôn mặt vào cửa kính lặng lẽ nhìn trận mưa rào đổ xuống đường phố ẩm ướt. Em thích mưa, mưa thật đẹp và mưa làm dịu lòng người, mưa làm em cảm xúc, em thích mưa dù nhiều khi mưa làm em sầu nhớ đến quê hương, nhớ Đà Nẵng những chiều bãi cát nắng cháy mặt biển xanh biếc và những đêm dài muôn ngàn ngôi sao nhỏ nhấp nhánh trên trời, khác hẳn mùa hạ heo buồn nơi tây phương này. Em dựng thật yên bên khung cửa sổ nhớ lại buổi chiều vui thú hôm nay, em đi chơi dạo phố dưới mưa với Sisovath, hai đứa chạy đua đùa giỡn trú ẩn dưới những cành cây mênh mông bị ướt cả quần áo tóc tai để về nhà bị Mẹ la một trận.

- Sao dó Hà, " chàng " Sisovath lúc này vẫn mạnh khỏe chứ ? ... Giọng Ba rõ ràng trêu cợt vọng lại.

Em quay lại, mặt chợt đỏ, chau mày nhìn Ba dằm dằm dò xét. Trong nhà bếp chỉ có mình Ba, em và Mẹ. Ba ngồi vào chiếc bàn siêng năng xắt cà rốt và cà chua để lát nữa nấu thịt bò kho, Mẹ đang đứng bên chậu rửa bát chăm chú sục tưng bình sữa cho đứa em út. Ba thấy dáng lắm em bắt đầu hơn giỡi không nỡ chọc ghẹo tiếp, làm ra vẻ nghiêm trang hỏi:

- Ba có nói gì đâu ? ... Ba chỉ hỏi một câu:Sisovath mạnh giỏi không ? ... Cô bé cậu bé bỗ tèo ghê lắm mà ? ...

Mẹ theo câu chuyện hồi nãy giờ chẳng còn do dự lâu nữa, vội vàng dừng cái cán bàn chải rửa bình sữa dành cốc một cái lên đầu Ba :

- Lớn đầu rồi mà chỉ thích chọc con nít không à!Chuyện môn theo phá nó chi vậy ?

- Anh có nói gì đâu ? ... Ba xoa xoa đầu tự bảo chừa.

- Ba không có quyền nói đến chuyện ấy ! Em giậm chân không chịu thua.

Mẹ chùi tay vào khăn rồi kéo em lại gần.

- Thôi mà con, Ba nói giỡn mà. Đừng chú ý, Ba cà chớn lắm.

- Nhưng con không thích Ba giỡn như vậy !

- Tại sao vậy ? Ba hỏi, tò mò.

- Tại chuyện dó chỉ liên quan đến con và thằng Sisovath thôi, em thản nhiên đáp.

Ba mở to đôi mắt :

- Bé tí teo mà " góa xá " rồi hả. Hồi xưa có bằng con trời đi, Ba sợ con gái thấy mồ.

Em ra ý kiến ngay :

- Chắc hồi dó Ba cũ lắm ghê gớm lắm !

Mẹ thêm :

- Ba là dân nhà quê nhứt hạng ! Rồi đến phiên Ba trợn mắt nhìn hai mẹ con dữ dội lắm em bật cười lên. Em như thế, Ba "cà chớn" thiệt nhưng em chẳng bao giờ giận Ba lâu được .

Không khí gia đình giờ này êm đềm ấm cúng. Sau giờ ăn cơm thật yên, Lâm và Thủy hết chạy rượt nhau hỗn loạn trong nhà, Sơn và em cũng xong còn chuyện cãi lộn nhau um xùm, em Hải chưa thức giấc khóc oe oa đòi bú, giờ này là giờ duy nhất căn nhà được yên ổn không tiếng la hét khóc lóc Hôm nay em không thích coi tivi với ba đứa em, em xách ghế xuống bếp ngồi nói chuyện với "ông già,bà già"

Em chợt nhớ lại cái tin hồi chiều Sisovath đã bảo em, nói lại cho Ba Mẹ em nghe :

- Sisovath nó nói là Mẹ nó đang thư hỏi thăm thông tin về Ba nó bên Cao Miên.Nhiều người nói ông ấy còn sống.

- Tại sao người ta biết thế được ?

- Có mấy người Khờ Me quen gia đình họ mới tỵ nạn qua Pháp đã nói họ biết là ông vẫn còn sống, họ chắc như thế.

Ba lắc đầu nói nhẹ :

- Chuyện hỏi thăm thông tin dâu dễ gì. Nước Miên loạn quá rồi. Vả lại, sao những người đó có thể biết một cách chắc chắn ông ấy còn sống được ? Và bây giờ còn thêm vấn đề lính mình xâm lăng đất Miên nữa ...

Mẹ can thiệp vào, muốn xua đuổi những ý nghĩ bi quan đó :

- Anh đừng nói thế, tội nghiệp vợ con người ta, họ đang trông mong mã. Biết dâu được, nếu ông chạy thoát được qua Thái Lan ...

Câu chuyện đã đến đó em đột nhiên cảm thấy buồn đi, khi nghĩ đến tình trạng bi thảm thật tội của gia đình Sisovath, cậu bạn nhỏ người Miên em quen biết từ một năm nay, từ ngày sang ở khu xóm này.

Em còn nhớ đã làm quen với Sisovath trong nhà trường ngay ngày đầu vô học vì nó học chung lớp với em, và ngay từ đầu hai đứa đã thấy gần gũi nhau liền vì một sự giống cốt yếu : hai đứa đều lạc loài giữa đám đông tụi Tây, không hiểu tiếng Pháp. Em chú ý ngay từ phút đầu đến cậu bé gốc Miên với màu da xậm và đôi mắt to lớn nào buồn ấy, đôi mắt đó nhìn chung quanh với một niềm ngậm ngùi vô tận và nhìn em trong phút đầu với một sự ngạc nhiên có in dấu chút tò mò vì em cũng là một đứa bé Á-Đông. Sau đó, quen nhau nhiều hơn từ từ Sisovath mới kể cho em nghe bằng tiếng Pháp vụng về câu chuyện gia đình nó, một câu chuyện thật buồn , bi thảm, một câu chuyện tóm tắt lại tất cả sự tai họa của toàn dân Khờ Me.

Sisovath qua Pháp từ đầu năm 1978 với Mẹ của nó và một đứa em gái nhỏ. Gia đình nó trước kia gồm sáu người nhưng 2 đứa em trai bị chết tại Cao Miên, một vì đói khát thiếu thốn tại vùng kinh tế mới, một vì quá yếu không chịu đựng nổi sự cực hình khi Mẹ chúng dắt các con chạy thoát qua Thái Lan băng đường rừng. Riêng người cha gia đình ấy, ông vì là giáo sư đại học đã bị dân Khờ Me đó bắt đi học tập và mất tích luôn từ đó. Cũng như tất cả những gia đình Miên dân Phnom Penh, gia đình cậu bé Sisovath đã bị chứng kiến cảnh tội dày khốn khổ, vợ chồng cha con mỗi người một nơi chẳng còn liên lạc,cảnh dân chúng bị bọn cộng sản Miên ám sát đã man dọa dày, trong một sự tàn phá vô tưởng tượng của toàn dân Khờ Me. Sisovath một lần đã nói với em ; " Đất nước Miên, dân tộc Miên đã chết rồi ".

Sisovath ít nói ít cười, Sisovath trầm lặng khác thường không giống những cậu con trai nhỏ khác em quen, và có lẽ vì thế em thích chơi với nó hơn chơi với tụi nhóc Tây trong xóm vì tụi kia chỉ biết chơi những trò hung bạo, chúng lấy súng đồ chơi chơi đánh giặc vì chúng là những đứa con nít Âu Châu chưa hề biết chiến tranh ra thế nào

Sisovath kể cho em nghe bên Cao Miên một phần đông dân Khờ Me đó là những đứa trẻ khoảng 12-13 tuổi, lớn nhứt là những cậu lên 16-17. Chúng cầm súng giết người như dạp kiến , với chúng giết người là một trò chơi rất vui. Trong vòng bốn năm rưỡi vừa qua bao nhiêu người Miên đã bị ám sát như thế ? Dân Cao Miên chết dần vì đói khát, vì súng đạn, vì bệnh hoạn thiếu thuốc men. Sisovath nói với em :

" Thế kỷ chúng mình đang sống là thế kỷ 20, thế kỷ của ánh sáng, của sự tiến bộ của nhân loại, tại sao thế gian có thể nhìn cả một dân tộc chết dần và im lặng

Hà chả biết trả lời cho Sisovath dâu Sisovath ơi, Hà đã suy nghĩ rất nhiều nhưng Hà phải nói thế nào cho Sisovath bây giờ, Hà chỉ là một đứa bé bằng tuổi Sisovath nhưng Hà là người Việt và Sisovath là người Miên , dù Hà thiệt giống Sisovath vì cũng như Sisovath Hà là một đứa bé tỵ nạn trên đất Pháp đã đến từ vùng Đông Nam Á khói lửa khổ đau, nhưng Hà phải trả lời thế nào với Sisovath đây, Hà không biết dâu, thế giới này là của riêng người

→

thơ mực tím

Mùa Thu không có Quê Hương

Thu đã về ! Ngoài kia lá thu rơi
Bến song cửa, Ty chợt nhớ quê buồn
Mấy thu rồi, Ty khóc tuổi xa trường
Ty một kẻ, tâm sự đầy ấm ấp

Mấy mùa qua sân trường Ty vắng bóng
Nhớ không hờ, hàng cây khô úa sầu
Hay ô vở, còn thơm mùi trang mới
Gửi về đâu, giòng mực tím học trò.

Khung trời nào, khắc ghi mãi kỷ niệm
Ty phương này, sao nhớ mãi chẳng quên ?
Thôi thu về ! Thêm tuổi sầu vô quốc
Ty chợt buồn, bật khóc giữa mây bay.

TY TY NGOANG

11-10-79

lớn quyết định và mình, mình chỉ là hai đứa con nít bất lực.

Những tháng sau này Sisovath dễ trở thành đứa bạn duy nhất của em, em và Sisovath luôn luôn chơi chung với nhau. Ở trong nhà trường hoặc ở dưới nhà lầu hai đứa luôn luôn không lúc nào rời nhau nên mấy đứa bạn Tây hay nói ghẹo Sisovath là " kẹp " của em, em là " vị hôn thê " của Sisovath, ở nhà Ba Mẹ cũng hay chọc ghẹo em về chuyện đó nhưng chút ít thôi. Nhưng dù sao cũng chẳng sao, chúng em không cần chú ý đến những lời trêu cợt đó : em chỉ thích chơi với Sisovath thôi, Sisovath cũng như thế em luôn luôn hiểu được ý Sisovath dù đôi khi hai đứa thiếu ngôn ngữ công thông để đối đáp, và Sisovath luôn luôn hiểu được em dù em và Sisovath chẳng phải cùng một nguồn gốc, cùng một văn minh.

Em có hỏi Sisovath :

" Sisovath có hận Hà vì Hà là người Việt Nam không?"

Hà cũng biết, vì Ba có kể cho em nghe lúc trước bên Cao Miên có làn sóng bài ngoại ám sát người Việt. Nhưng Sisovath trả lời với em :

" Sisovath không trách Hà vì Hà là người Việt đâu. Trước kia Sisovath không thích người Việt vì hai dân tộc chúng mình thù nhau từ lâu, từ thuở nào xa xôi lắm và cũng vì dân Việt có ăn hiếp dân Miên nhiều phen trong lịch sử và người Việt đã mang chiến tranh đến cho dân Miên. Nhưng bây giờ quen biết Hà Sisovath đã hiểu rồi, thiệt ra chẳng phải tại lỗi người dân Việt đâu. Hiện giờ lính Việt đang xâm lăng nước Cao Miên nhưng đâu phải tại dân Việt muốn thế, cũng chỉ vì chính phủ Hà Nội muốn thế thôi, chỉ vì Nga Sô đòi thế thôi, vì người dân Việt thì chỉ muốn được sống hòa bình. Sisovath quen biết Hà, Sisovath mới hiểu được thế, Sisovath hết ghét người Việt Nam.

Vâng Sisovath, Sisovath nói đúng, trước kia Sisovath ghét dân Việt vì Sisovath không hiểu biết người Việt, bây giờ Sisovath hết ghét người Việt vì quen Hà là một cô bé Việt, nếu trên thế gian này ai cũng hiểu được nhau thì chẳng bao giờ sẽ còn thù hận, còn chiến tranh nữa phải không Sisovath, chẳng bao giờ còn những đất nước bé nhỏ vô tội phải bị lãnh súng đạn vì chuyện xích mích của những xứ đàn anh, và những người Việt, những người Miên chẳng còn phải trốn đất nước mình xin tỵ nạn trên đất người nữa vì nếu thế, dân tộc nào dù vô thế lực cũng sẽ được sống trong hòa bình độc lập chân chính. Thế giới như thế thật là khó có, phải không Sisovath nhưng Hà ước mơ như thế, Hà ước mơ mai đây khi chúng mình thành người lớn súng đạn rồi sẽ im trên khắp thế giới và không bao giờ, không bao giờ phải còn chứng kiến hình ảnh những đứa trẻ lên 12 như chúng mình phải cầm súng đi đánh giặc như những cậu bé Cao Miên vào năm 1979 nữa, con người sanh ra không phải để chết vào tuổi thanh xuân ngoài chiến trường, con người sanh ra để được sống cuộc đời tròn lành.

Thế giới người lớn sao khó hiểu quá phải không Sisovath, Hà ước mơ mai một đây khi chúng mình đã trưởng thành, thế giới sẽ đẹp hơn, sẽ đồng bình hơn, Hà ước mơ làm sao cho những đứa trẻ thế hệ chúng mình lớn lên sẽ còn giữ nguyên vẹn tinh thần lý tưởng và sự trong mong của tuổi thơ để cho thế giới ngày mai bớt tàn nhẫn đi. Hà không trả lại được quê hương Cao Miên cho Sisovath, Hà không trả lại được người cha và hai em cho Sisovath, thế gian đã lắm thảm để họ bị ám sát, Hà rất tiếc lính Việt đang đô hộ dân tộc Cao Miên vô tội để cho phải có một biên giới nào đó vô hình giữa hai đứa mình ngày thơ chơi bên nhau trên nơi đất tha hương này là đất ẩn náu công thông.

– Hà ơi, con lấy hộp sữa ra cho em đi con, tiếng Mẹ hiền lành mượn em.

– Dạ, em ngoan ngoãn leo lên chiếc ghế với tay ôm hộp sữa bột xuống và xin Mẹ cho phép em pha sữa cho đứa em. Mẹ đồng ý để cho em làm, Mẹ cũng hiểu vì sao khuôn mặt em đang buồn phiền trầm trọng, vì Mẹ khi nào cũng hiểu được lòng em.

– Nếu con muốn thử 7 tuần tối sinh nhật tháng Lêm, con mời Sivovath và em nó đi.

Em nhìn Mẹ với đôi mắt biết ơn. Lúc này Mẹ đi làm lại rồi, và trong ngày có Cô Út lại giữ tụi em. Cô Út thấy tội nghiệp thằng Sisovath vì nó cứ ngày phải giữ đứa em một mình trong lúc Mẹ nó đi làm, nên ở nhà thường kêu nó lại chơi. Nhiều lần tội Mẹ còn giữ nó lại ăn vì thường thường thứ 2, Mẹ nó ăn ở luôn trong sở vì bà ấy làm trong nhà trường. Dù bà ấy không muốn gia đình em trông nom dùm hai đứa trong lúc Mẹ chúng vắng nhà.

Mẹ đẹp những bình sữa sạch vào tủ lạnh rồi đi ra đi vào buồng dặn thuốc em Hải dậy. Ngoài phòng khách ba đứa em ngồi êm ru coi tivi, lâu lâu có tiếng nọ của con Thủy đang bị cảm. Ba nội, lắc đầu : " nhà này lúc nào cũng có một đứa bị đau ". Năm đứa con nhỏ như bầy chim hiếu động làm Ba Mẹ kiệt sức. Ba Mẹ chỉ mong các con lớn lên mau để đỡ phải lo toan.

Mẹ êm em Hải ra giường thì em khóc oa oa là ai cũng nhão vô phòng. Lần nào cũng thế, thằng Hải là sự lôi cuốn của gia đình này. Sơn, Thủy, Lâm bỏ luôn tivi chạy vô nhìn em thay đồ. Mẹ đặt em xuống bàn thay tã là một đứa nắm tay, một đứa kéo chân, một đứa rờ bụng, đứa khác rờ tóc. Em Hải mở đôi mắt to hiếu kỳ nhìn gia đình xúm lại. Ba cầm bình sữa chờ đợi, lắc lắc cho bớt nóng, lúc này Ba làm bà vú cho em Hải. Mẹ lấy đồ ngủ ra thay cho em.

Em đứng nhìn em Hải, nhìn Ba, nhìn Mẹ, nhìn ba đứa em một nhiên thấy thường động lòng. Gia đình thiệt dễ thương, lúc này em nghĩ gia đình em được hạnh phúc thật nhiều. Và em lúc này đang nghĩ, nếu em không có Ba Mẹ để giúp em hiểu những nỗi khó khăn trong cuộc đời để cắt nghĩa cho em biết rõ sang những câu hỏi hồn độn em tự hỏi với tuổi 12 sắp vỡ lòng lớn lên vào tuổi dậy thì hỗn loạn, thì chắc em phải khổ sở ghê lắm. Rồi em nhớ lại Sisovath giờ này chỉ có một mình ở nhà nó với Mẹ nó và đứa em. Ba nó còn sống chăng ? Ôi, nguyện cầu Ba Sisovath còn sống và một ngày nào đó sẽ được đoàn viên với vợ con bên Pháp. Em còn trong đầu câu nói đầy hy vọng của Sisovath hồi chiều hai đứa chạy chơi trong công viên Luxembourg : " Ba Sisovath còn sống, Sisovath tin thế. Mẹ Sisovath nói Ba không thể chết dễ dàng vậy đâu, Mẹ nói Ba còn sống, Ba không thể chết đâu ". Nếu có Phật có Chúa trên trời, em xin Phật xin Chúa ghi những lời hy vọng của một cậu bé Miên đó. Và chấp nhận nó.

TUÝ HÀ

MỰC TÍM GỌI MỰC TÍM

•*Về bổ Nguyễn Ngọc Vinh :*

Cám ơn Vinh đã nói lên tâm sự của chúng ta những trẻ tuổi tha hương. Dĩ vãng tuyệt vời ngày hôm nao nay đã trở thành một " dĩ vãng buồn đau " Nhưng Vinh ơi ! Từ đây vô tâm hỡi chẳng đem lại được chi, hoa chẳng chỉ là một cách để phai tan tuổi trẻ. Vậy hãy hứa cùng nhau đi Vinh ! Hứa cùng xây lại những dĩ vãng ngày xưa ấy với những kiến thức học hỏi nơi xứ người.

Mong rằng Mực Tím sẽ giúp bổ thực hiện được ít nhiều những lý tưởng ấy...

** Mực Tím Tỵ Tỵ Ngoang*

Bút hiệu của bổ cũng được hiểu tưởng tượng ra một cô bé thật" ngoang", thật dễ thương và dí dỏm rồi đó! Sự cộng tác của Bổ chắc sẽ đem lại cho khu vườn Mực Tím 1 làn gió mới thật tươi mát như ý nghĩa của ba chữ " Tỵ Tỵ Ngoang " Gửi bài về địa chỉ trụ sở cho tụi này bổ nhé !

**Về các Mực Tím Mỹ Trung-Hiếu, N T Quê Hương, N Ngọc Vinh, Tỵ Tỵ Ngoang, Tường – Hải :*

Hoan hô sự đóng góp của các bổ lắm đó và mong sẽ được làm quen mí các bổ nhiều hơn qua những bài vở mới.

(Tiếp theo tr.7)

CÁI LƯ ĐỒNG...

Đêm hôm đó, hắn không dám ngủ, đèn phòng bật sáng chưng. Mắt hắn dán vào cái lư. Do một sự kỳ bí quái dản cái thiếu xót của người nghệ sĩ xa xăm được bù đắp từ từ chưa kịp hoàn tất của anh ta đang dần dần đi tới mức tuyệt hảo. Hắn liền tưởng tới vẻ mặt mụ dận bà xem chỉ tay ; mụ đã thấy gì qua những đường chỉ tay của hắn khiến mụ phải hốt hoảng bỏ chạy, ấn mạng trong quá, khư hay biến cố khủng khiếp nào cho tương lai ? ... Trời vừa tang sáng, hắn vội điện thoại cho lão Do Thái bán đồ cổ ở đầu đường, gọi lão tới khuân quách cái lư đi. Lão kia nghe nói được lư mà không phải các thêm tiền, mừng rỡn và hứa lại lấy ngay tức khắc.

Mấy đêm sau hắn ngủ thật ngon, chuyện cái lư hắn coi như còn ác mộng thoáng qua, sắp chìm vào lãng quên. Một chiều, sau khi tan sở, hắn đang bước lên cầu thang ọp ẹp thì có bà già dân chạy ra gọi với : "Ông ơi, có người mang lại cho ông cái gói nè" Hắn bèn giở gói ra : Chiếc lư đồng đẹp năm sưng sửng ngay trước mắt hắn!... Hắn nhắc ống nói lên, cần nhắn lão Do Thái sao đã mang lư lại trả hắn ? Lão ta tỏ vẻ rất ngạc nhiên.

– "Ủa, sao có chuyện lạ vậy, chính tay tôi vừa bán chiều nay mà! "

– "Ông bán cho ai?"

– "Một người đàn bà ở, một người đồng hương của ông," Lão già nói tiếp, "bà ta gầy gầy, mặt xương xương, da trắng xanh, cổ cái nốt ruồi to bên mép trái..."

Hắn sững sờ dán ống nghe, mọi vật quay cuồng trước mắt. Hắn hỏi hả chạy xuống dưới nhà kiếm bà già dân, hỏi dồn :

– "Ai mang lại cái gói cho tôi, bà có biết không?" và lắng người khi nghe ta: "Một người đàn bà mặc áo đen, da trắng xanh, mặt xương xương dáng vóc gầy gò, có đặc điểm là nốt ruồi to bên mép trái ... Đích thị chân dung của VỢ HẮN !

Bà già dân bình phẩm: "Tóc tai chị ta rũ rượi, quần áo nghèo nàn xộng mùi ẩm thấp hôi hám lắm ! "

Kinh hoàng kéo đến bủa vây khiến hắn như điên loạn, chạy lên tống bừa bãi quần áo vào va ly rồi xông xộc ra nhà ga. Về đâu? Đâu cũng được, nhưng phải lánh xa cái lư đồng đen ngay! Hắn bỗng nghĩ tới bà chị họ đang buôn bán tại một tỉnh nhỏ miền Nam... Trong khi con tàu vùn vụt trong đêm tối tiến về phía Nam, hắn chốt nhớ ra điều đã dập vào tiềm thức hắn, ngay từ lúc, tháo gói giấy ra,: trên cái đầu rắn miệng hả ngoác, ngoài dãy răng nhỏ xíu, đã mọc thêm 2 NANH dài nhọn hoắt !

Hắn trú tại nhà bà chị đã một thời gian rồi, mà chưa dám tính đến chuyện trở về, mặc dù biết rằng vàng sớ quá lâu sẽ bị đuối. Anh sáng chan hòa của miền Nam, khung cảnh gia đình quây quần êm ấm khiến hắn được trấn an đôi phần. Nhưng cứ đến đêm nằm một mình trong phòng tối một nỗi sợ không tên lại dâng lên tràn ngập tâm trí hắn : có đêm hắn choàng dậy vì có cảm giác vừa bị 1 vật gì lành lạnh chạm vào chân, thế mà khi bật đèn tung chăn ra lại không thấy gì. Cũng có đêm hắn tưởng chừng nghe tiếng các kẻ kêu rõ mồn một bên tai. Sống trong tình trạng thấp thỏm, thiếu ngủ và lo âu nên hắn gầy sọp đi cặp mắt sâu hoắm. Bà chị họ tỏ vẻ ái ngại : "Từ khi thím ấy mất đi, coi bộ chú xuống sắc quá!", Vợ hắn! Quả thật trong suốt mấy năm chung sống, chưa bao giờ hắn nghĩ đến nàng nhiều như trong lúc này. Hắn lờ mờ thấy mình có phần trách nhiệm nặng trong việc gia đạo bị đổ vỡ, hắn tự trách quá nóng giận đưa tới giết vợ. Nhưng làm sao được, hắn sinh trưởng và được dậy dỗ trong một gia đình trọng nam khi nữ, nhất cử nhất động đều được bà mẹ và bầy chị tán thưởng ngợi khen, nên lần đầu tiên có mụ dận bà, lại là vợ hắn, người có bổn phận tòng phục và nhường nhịn hắn trong mọi trường hợp, dám đứng lên vạch rõ cái gì gần giống sự thật cho hắn nghe, hắn đã không tự chủ nổi ! ... Thế rồi một buổi tối, ngồi coi ti-vi với gia đình bà chị, hắn bỗng có cảm tưởng đang bị theo dõi, hắn ngẩng mặt lên nhìn về phía cửa sổ và suýt hét toáng : Một con rắn khổng lồ đang nghếch đầu nhìn hắn dăm dăm, mình rắn dầy vảy bóng loáng dưới sáng trăng vàng vặc . Một phút thôi rồi rắn tan biến trong bóng đêm, chỉ còn lại ánh trăng trên vườn vắng.

Sáng hôm sau, hắn nhận được điện tín của sở triệu về gấp. Tối, khuya, về tới nhà, hắn đẩy cửa vào phòng, bầu không khí có đọng trong sự rình rập căng thẳng như chờ đợi hắn.

Hắn tự trấn tĩnh bằng cách thọc tay vào túi sờ bàng khẩu súng lục đã lắp đạn sẵn mới mua hồi chiều, rồi giữ nguyên quần áo ngoài leo lên giường. Hắn linh cảm rằng giờ phút tiện, quyết sắp diễn, mắt khác hắn cũng đã sửa soạn biện pháp đối phó rồi!

Hắn thiếp đi lúc nào không biết... Hắn choàng tỉnh giấc và biết ngay sự lạ đã xảy ra trong lúc hắn ngủ. Bên tai hắn có tiếng rì rào kỳ dị, hắn vội vàng bật đèn. Trước mắt hắn diễn ra một cảnh tượng hãi hùng : hàng trăm hàng ngàn hàng vạn con rắn, các kẻ, kỳ nhông, đang bò về phía hắn, từng lớp lớp như một làn thủy triều nhầy nhụa và gớm ghiếc, thạch sùng lốm đốm hoa, các kẻ xanh lè, kỳ nhông lớn chớm gai góc, hổ mang, rắn lục, thằn lằn..., khắp căn phòng ở đâu cũng có, từ dưới sàn cho đến tận trần nhà chúng tựa ra như nước từ trong lòng lư đồng, cái nắp lư phăng lì nhăn thín nằm lăn lóc bên cạnh. Mùi tanh hôi nồng nặc xông lên, chúng tiến gần đến chân giường, anh mắt rực lửa, miệng hả ngoác đe dọa. Hắn như bị thôi miên, tứ chi mềm nhũn không còn nghị lực thở tay rút súng. Một ý nghĩ thật ngu xuẩn quay cuồng trong trí óc hắn : "Sao từ khi mua về chưa bao giờ đơ nắp lư lên?" Và ý nghĩ đó theo đuổi hắn cho tới khi chúng tràn lên giường, những khối thịt lạnh ngắt nhớp nhúa chạm vào hắn, những cái gai sắc bén cắm phập vào thân thể hắn, những cái nanh nhọn hoắt xâu xé rúc rỉa hắn...

TUỆ THẢO

NHẮN TIN

• LƯỜNG HOÀNG NHI (tức là Bé), tìm HUỲNH KIM DUNG, chị của Huỳnh Kim Anh, hiện ở California Hoa Kỳ (trước ở Bạc Liêu). Liên lạc với em là Nhi , hiện ở trại tỵ nạn : CENTRO OSPITALITA VIETNAMITI, 31011 ASO20 (Treviso) ITALIA.Điện thoại 0423/52353. Rất trông tin.

• LÝ BÁ PHÚ, hiện ở trại tỵ nạn : CENTRO OSPITALITA VIETNAMITI, 31011 ASOLO (Treviso) ITALIA,điện thoại số 0423/52353. Tìm Âu Dương Xuyên, dã rời Việt Nam trước 30/4/75, thiếu uý hải quân, hiện ở Canada.

• CHÂU SẾN THÁI, tìm PHAM VĂN ĐẮC, thiếu uý ANQĐ ở Sóc Trăng, đã đi Hoa Kỳ ngày 30/4/75. Hãy liên lạc hay điện thoại cho anh là Châu Sến hải thiếu tá theo địa chỉ : CENTRO OSPITALITA VIETNAMITI, 31011 ASOLO (Treviso) ITALIA.Tel:0423/52353.

• LÊ TẤN NGHĨA, tìm CHÂU THỊ NỘI và CHÂU VĂN LỄN ở Hoa Kỳ, trước ở Bạc Liêu. (con của Chế em nhỏ).Liên lạc với cậu là Lê Tấn Nghĩa con Bà Gần,cầu Bà Chủ Đường Địa chỉ CENTRO OSPITALITA VIETNAMITI,31011 ASOLO (Treviso) ITALIA.DT 0423/52353

•DƯƠNG KIM HỒNG (tự A), tìm NGUYỄN VĂN HOA trước làm CCYT/TV/ Hải quân nhà Bè ở xóm xã rác Phát Diệm, nay ở Canada. Liên lạc hay điện thoại về CENTRO OSPITALITA VIETNAMITI, 31011 ASOLO (Treviso) ITALIA.DT:0423/52353.

• NGUYỄN VĂN VŨ, cha là Nguyễn Văn Thành, tìm anh là NGUYỄN NGỌC ĐIỆP qua Hoa Kỳ ngày 27/4/75. Nếu anh nhận được, anh gửi thư cho em ở địa chỉ : CENTRO OSPITALITA VIETNAMITI CROCE ROSSA ITALIANA 31011 ASOLO-TREVISO, ITALIA,

• NGUYỄN BÉ tìm NICOLE DIARD (nữ) quốc tịch Pháp, tuổi Dần 27 tuổi. Cùng đi có mẹ là bà Tô thị Giang và 3 con nhỏ, trước ngụ tại đường Phan thanh giản Sài-gòn 1.Địa chỉ của Bé Nguyễn 121 E.TRENTON = H ORANGE CA.92667. USA.

• NGUYỄN HỮU NAM (bác sỹ tại bệnh viện Từ Dũ Sàigòn) hiện ở trại tỵ nạn Pasimerahn, Teresupa,Indonesia, Boat 574, muốn biết tin và địa chỉ của các BS và NHS của BV Từ Dũ đã ra ngoại quốc trước và sau 75.

• DƯƠNG VĨNH QUANG tìm NGUYỄN KỲ SƠN chủ hãng Nguyễn Kỳ Xương (Võ Tánh Sàigòn). Liên lạc ngay với cháu Quang ở 3° CENTRO DI OSPITALITA VIETNAMITI-DELLA CROCE ROSSA ITALIANA.VIALE G.CARDUCCI 225 47.042 CESENATICO (FORLI) ITALY.

• Bà ISABELLE, hai con trai là Marcel và Marco, con gái là Mimi, ngụ tại chợ gạo Mỹ Tho, trước đây ở tại số 225/7A đường Phan đình phùng Sàigòn, mong được tin thân nhân tên là bà LÊ THỊ CHI, mẹ của cậu Long, hiện nay ở nơi nào, xin liên lạc với Mme ROSSELIN, LA MAISON DE RETRAITE, HERMITAGE, 83700 ST RAPHAEL.

• PHẠM THU NHI sinh quán tại Đà Nẵng Quận 3 Sơn Chà, em của Phạm thị Nhung, muốn được tin PHAN THỊ KIM NHUNG và PHAN THỊ KIM LIÊN trước ở địa chỉ 26 Rue du Cherche Midi Paris 6è. Yêu cầu liên lạc về địa chỉ Nhi ở 4810SW BEAVERTON HILLSDALE HWY . PORTLAND OREGON 97221 USA.

• Tìm Nguyễn thị Phẩm trước ở xã Tân-Vân Biên Hoà. Chồng là anh Út, trước đi không quân.
Người tìm : Châu kim Mỹ
3° Centro di Ospitalia Vietnamiti - 225 Viale G. Carducci - 47042 CASENATICO (Forli) ITALY.

• Tìm bạn là Trần-Hưng - Việt 24 tuổi sanh tại Saigon con ông Trần-Tư và bà Nguyễn thị kim-Xuyến, trước ở 530 đường Hoà-Hảo - Quận 10 Saigon VN. Rời VN từ Biên Hoà, tháng 11 năm 1978. Hiện như hiện ở Paris. Xin liên lạc với Nguyễn ngọc Diệp - 3° Centro Di Ospitalia Vietnamiti - Viale G Carducci 225 - 47402 CESENATICO (FORLI) ITALY.

Thư tín

. Anh N.S.P (Pháp)

Kính thưa quý Toà Soạn báo Nhân Bản,

Là một người tỵ nạn vừa đến Pháp được hơn một tháng tôi báo đầu tiên tôi được đọc là tờ Nhân Bản. Phải thú thật là tôi xúc động vô cùng. Mấy năm trời trong ngục tù Cộng sản, 9 tháng ở đảo Bidong, tôi thèm đọc báo của người Việt, như đứa trẻ Việt Nam ao ước một cái bánh ngọt (hẳn nhiên là không kể đến những tờ báo của Cộng sản, chúng không phải là người Việt). Tôi cũng muốn ủng hộ cho tờ báo. Mà ủng hộ gì đây ? Về tài chánh ? Khờ nỗi,70 quan trợ cấp hàng tháng chỉ đủ để mua tem thư. Nhưng người ta đã nói, mỗi người dân Việt Nam, chỉ cần hè nhau đạp cho thằng Cộng sản một cái, là toà lâu đài của bọn Duẩn Đồng, Giáp sẽ ngã kềnh ra. Tôi cũng muốn đạp thằng CS một cái, nên xin gởi kèm theo thư 4 gói thuốc Gauloises (10 francs) để anh em toà soạn hút mà ngẫm nghĩ cách nào chúng ta về Việt Nam. Nếu toà soạn không chê thuốc Gauloises hút đắng, mỗi tháng tôi xin gởi về 4 gói như thế, để đến lúc nào tôi ra khỏi trại, đi làm có tiền sẽ thay Gauloises bằng Winston. Toà soạn có đồng ý không ? Sẵn đây tôi xin đóng góp một ý kiến nhỏ.Gần đây, nghe nói anh em Tổng Hội có dự định tổ chức lớp dạy Việt Ngữ, tôi mừng và hoan nghênh vô cùng. Thời gian qua, tôi hết sức ngạc nhiên và buồn, tại sao tại Pháp, nơi mà người Việt chúng ta đông đảo,tinh thần và hoạt động cao nhất, lại không có nhưng chương trình dạy dỗ trẻ em,đào luyện nhứng mầm non của đất nước.Có thể là vì thời gian sống ở Pháp qúa ngắn ngủi, nên tôi không hiểu được những khó khăn to lớn mà những người có thiện chí đã vấp phải.Nhưng không phải vì quá khó khăn mà chúng ta bỏ qua, bỏ qua có nghĩa là chúng ta phủ nhận kết qủa cuối cùng của cuộc tranh đấu trường kỳ với CS. Thử hỏi, 10 năm hay 20 năm nữa, khi thế hệ chúng ta đã già cỗi và nằm xuống, cuộc chiến đấu vẫn chưa ngã ngữ, ai sẽ là người thay thế, trong khi thế hệ trẻ nhỏ trong nước bị bọn CS nhồi sọ kỹ lưỡng, và trẻ em ở hải ngoại,dần dần đồng hoá với người bản xứ, không biết nói tiếng Việt và cũng không biết hình cong chữ S của quê hương nằm ở đâu trên bản đồ thế giới. Nghĩ đến viễn tượng này, tôi cảm thấy đau lòng hơn hết. Vì vậy, mong rằng lớp dạy Việt ngữ của Tổng Hội, sẽ mở đường cho một chương trình đào luyện lực lượng hậu bị của chúng ta sau này Tôi tin chắc là Tổng Hội sẽ thành công, dù có nhiều khó khăn, nhưng không thiếu người thiện chí. Điều quan trọng làm sao có đông, vận động được đồng đảo đồng bào Việt Nam hưởng ứng, cũng như thức tỉnh và lay gọi những người đã mất đi ít nhiều ý thức VN.

.Thưa anh,

Thư anh thật cảm động và đem lại không ít phấn khởi cho anh em và toà soạn được gặp thêm 1 người bạn đồng chí hướng. Nếu mỗi ngày mỗi có thêm những người như anh những người Việt hải ngoại nuôi chí đạp đổ Cộng sản , gìn giữ tinh thần Việt để trở về quê hương thì, như anh nói, lâu đài của bọn Duẩn Đồng Giáp sẽ sụp đổ mau chóng như một lâu đài cát. Về lớp Việt Ngữ, không riêng gì Tổng Hội, một số hội đoàn Paris cũng đã từng tổ chức và Tổng Hội chỉ cố gắng đóng góp một phần khiêm tốn trong mục tiêu gìn giữ "con người Việt" cho trẻ em hải ngoại. Nếu trong hiện tại chúng ta chưa xây được nền nhà hoặc bức tường cho căn nhà VN lý tưởng thì chúng ta hãy đặt những viên đá nhỏ còn hơn ngồi chờ thụ động. Tổ chức lớp dạy Việt ngữ chính là viên đá nhỏ bé nhưng đầy thiện chí.

Ngoài ra anh em toà soạn xin được cảm ơn anh về món quà anh gửi. Thuốc Gauloise anh gửi không đắng đâu anh a. Trái lại nó còn ngọt ngào hương vị tình người, giữa những người Việt với nhau, giữa những người cùng chung chí hướng, mở một ngày trở về, khi quê hương không còn đói khổ lầm than, thoát khỏi ách bạo quyền CS. Bài anh gửi xin được đăng vào số đặc san NB Xuân , toà soạn cũng rất mong nhận được những đóng góp bài vở mới của anh.

CÁO PHÓ

.Cụ bà Nguyễn văn Phùng nhủ danh Vũ thị Dần ,

.Gia đình Nguyễn văn Nội và các con,

.Nguyễn văn Tỉnh ,

đau đớn báo tin buồn cùng thân bằng quyến thuộc : phu quân, thân phụ, nhạc phụ, và tổ phụ chúng tôi là :

Cụ ông Nguyễn-văn-Phùng bút hiệu Triều-Đẩu,

từ trần ngày 9 tháng 10 năm 1979. Hưởng thọ 70 tuổi.

PHẦN ƯU

Tổng Hội Sinh Viên VN tại Paris thành thật chia buồn cùng cụ bà Nguyễn Văn Phùng, hai anh Nguyễn văn Nội,Ng. Văn Tỉnh cùng quý quyến.

RAO VẶT

• Xưởng sơn mài THÀNH LỄ
12 Passage Prosper Legoutê 92160 ANTONY - Métro: Fontaine Michalon .
Tél : 668.51.41.
cần họa sĩ giỏi hoặc đã từng vẽ quảng cáo .

• Tiệm ăn và bán thực phẩm LONG HIỆP
Bánh dập, bò bảy món, cua đồi, càng cua chiên và các món nướng, v.v....
LÃNH TIỆC VÀ ĐÁM CƯỚI ĐẾN 100 CHỖ
Địa chỉ : 59-61 Avenue des Gobelins 75013 PARIS.
D.T.: 707.07.28
338.78.10

• Cần sang một tiệm ăn , 34 chỗ, đủ tiện nghi có 3 phòng ở, giá phải chăng.
Liên lạc về :
Bà HUỲNH THỊ BÍCH LIÊN
54 Rue de la Republique 92800 PUTEAUX
Đ.T.: 776.13.68 từ 12 giờ đến 15 giờ, và từ 19 giờ đến 23 giờ.

phượng ca
35 Avenue du 8 Mai 95.000 Sarcelles.
Lớp DẠY CA QUỐC NHẠC và ĐÀN TRANH **PHƯỢNG CA** do **PHƯỢNG OANH** (*Giáo sư Quốc Gia Âm Nhạc Sàigòn, năm 64-75*) phụ trách. Các lớp tại Paris, Bruxelles, Sarcelles.Đ.T : chiều thứ 3,5,7 : 566.72.86 sáng : 990.93.56.

BẢO HIỂM ĐỦ NGÀNH
PHAN-ĐẶNG-ĐẠT
Đại Lý hãng BẢO HIỂM ABEILLE-PAIX. Courtier với những hãng lớn ở Pháp và ngoại quốc (UAP, LLOYD CONTINENTAL, UNION et PHENIX ESPAGNOL...)
Đủ ngành bảo hiểm: NHÂN THỌ, MULTIRISQUES HABITATIONS, XE HƠI...Giá cả đặc biệt cho Kiều Bào.
Liên lạc:5 Av. Foch 94100 St Maur des Fossés (M°RER " Le Parc St Maur").ĐT: 883.52.79

Bà Kim
BÓI BÀI - XEM CHỈ TAY - XEM CHỮ KÝ - GIÁ 100F
Đ.T.: 974 41 18 Sur R.V.
Muốn được xem quảng cáo miễn phí, xin gửi chữ ký, năm sanh và một phong bì dán tem về địa chỉ :
Madame KIM
59, Avenue Simon Bolivar 75019 PARIS

SÁCH TỬ VI TƯỚNG SỐ
Hãy tìm đọc những tác phẩm giá trị của :
HẠ LẠC DÃ PHU VIỆT VIỆM TỬ.
+TỬ VI ÁO BÍ BIỆN CHỨNG HỌC .....105 FF
+TƯỚNG PHÁP ÁO BÍ DIỄN TƯỚNG HỌC .....85 FF
.Nếu đặt mua thẳng tại Hoa Kỳ xin trả: International Money Order đề tên tác giả: Mr.LÊ TỬ VINH, 3012 Furman Lane Apt 202,Alexandria, VA. 22306 - U.S.A.
.Mua tại Pháp và Âu Châu , xin liên lạc với ông hay bà Lê Trung Hậu : 8 Place de la Gare Apt 66,92340 BOURG-LA-REINE. Tél: 665.45.81.

Việt Hưng
Để phù hợp với hoàn cảnh bận rộn của quý khách vừa tung ra trên thị trường một sô đồ hộp theo phương pháp mới :
- thịt kho nước dừa
- sườn xào chua ngọt
Có dự trữ thức ăn này rất tiện lợi, vì lúc nào cũng có đồ ăn sẵn dưới tầm tay. Để đâu và để bao lâu cũng được. Lúc ăn chỉ việc cho cả hộp vào nước nóng đun sôi mười phút.
Tươi ngon như vừa nấu xong. Thanh khiết. Giá phải chăng. Rất tiện lợi.

GIÁ BIỂU QUẢNG CÁO

GIÁ MỖI KỲ	1 KỲ	2 KỲ	3 KỲ TRỞ LÊN
RAO VẶT mỗi giòng (trên 1 cột 5cm) tối đa 10 giòng	5,00 FF	4,50 FF	4,00 FF
QUẢNG CÁO 1 ô 5cm x 5cm (trên 1 cột)	100,00 FF	90,00 FF	80,00 FF
QUẢNG CÁO 1 ô 5cm x 10 cm (trên 2 cột)	150,00 FF	135,00 FF	120,00 FF

Lịch treo tường
LỊCH SÁCH TỬ VI
do Chuà TAM TÔNG LINH QUANG Tự phát hành vào cuối năm nay
Năm Canh Thân 1980
Ngày giờ tốt xấu, lời đoán tử vi tỉ mỉ trọn năm, và những tài liệu quý giá về thiên văn, địa lý, tướng pháp, tử vi, v.v... với sự đóng góp của các bậc nho học, trí thức, ...
Thơ từ liên lạc xin đề :
ASSOCIATION CULTUELLE DES BOUDDHISTES DE FRANCE
80, rue DE LA JOLIETTE
130002 MARSEILLE (FRANCE)
TEL : 912444 hoặc 913693
Thầy Trụ trì và toàn thể Phật tử Hội Nghị lễ Phật đã tại các vùng Marseille, Nice, Toulon, Bordeaux kính mời.

PHIẾU MUA BÁO DÀI HẠN

Tôi tên là : .....

Địa chỉ : .....

.....

Gửi tiền mua 11 số NHÂN BẢN giá : .....
(giá báo xin xem Trang 1)
Và Đặc San Xuân Canh Thân giá : .....
Và ủng hộ thêm : .....
Tổng cộng : .....

* Quý Vị độc giả ở ngoại quốc xin gửi MONEY ORDER hoặc MANDAT POSTAL bằng tiền Franc Pháp qua trung gian nhà bưu điện. (*Xin hỏi thể lệ ở nhà bưu điện địa phương*)
* Chèque, Money Order và Mandat Postal xin đề tên : *ASSOCIATION GENERALE DES ETUDIANTS VIETNAMIENS DE PARIS CCP No 20 332 - 01 G Paris.*
* Và gửi về địa chỉ : AGEVP, 5 Rue Albert Camus - 92340 Bourg La Reine - FRANCE.

CHÚ THÍCH : 11 số báo mua dài hạn được kể từ số đầu tiên quý vị đặt mua. Quý vị nào đã từng nhận được NHÂN BẢN, xin vui lòng gửi kèm theo bảng tên địa chỉ cũ.